

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 109

Rozeslána dne 10. září 2008

Cena Kč 71,-

O B S A H:

333. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 224/1995 Sb., o způsobilosti osob k vedení a obsluze plavidel, ve znění vyhlášky č. 295/2005 Sb.
 334. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 266/1999 Sb., o způsobu zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a o zabezpečení ubytování vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů
 335. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 268/1999 Sb., kterou se pro účely výsluhových náležitostí stanoví, kdo je považován za výkonného letce a která služba je službou zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti, a postup při výplatě výsluhových náležitostí, ve znění vyhlášky č. 458/2002 Sb.
 336. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 279/1999 Sb., kterou se stanoví kategorie vojenského leteckého personálu, jejich kvalifikace a rozsah odborných znalostí a vzor průkazu vojenského leteckého personálu
 337. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 282/1999 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti vojenského leteckého personálu
 338. Úplné znění zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jak vyplývá z pozdějších změn
 339. Úplné znění zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), jak vyplývá z pozdějších změn
-

333

VYHLÁŠKA

ze dne 22. srpna 2008,

kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 224/1995 Sb., o způsobilosti osob k vedení a obsluze plavidel, ve znění vyhlášky č. 295/2005 Sb.

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 52 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění zákona č. 358/1999 Sb. a zákona č. 118/2004 Sb., k provedení § 24 odst. 1 a 2 a § 25 odst. 1 a 5:

Čl. I

Vyhláška č. 224/1995 Sb., o způsobilosti osob k vedení a obsluze plavidel, ve znění vyhlášky č. 295/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 1 písm. b) bodech 1 a 2 se slova „vlastního zatížení“ nahrazují slovy „povoleného zatížení“.

2. V § 1 písm. b) bodě 4 se slovo „od“ nahrazuje slovem „nad“ a slova „do 20 kW“ se zrušují.

3. V § 1 písm. b) se bod 5 zrušuje.

Dosavadní body 6 až 8 se označují jako body 5 až 7.

4. V § 1 písm. b) bodě 6 se slovo „od“ nahrazuje slovem „nad“ a slova „do 20 m²“ se zrušují.

5. V § 1 písm. b) se bod 7 zrušuje.

6. V § 2 odst. 1 písm. b) se slova „vlastního zatížení“ nahrazují slovy „povoleného zatížení“.

7. V § 2 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „ , není-li dále stanoveno jinak“.

8. V § 2 odst. 2 se druhé slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a na konci textu odstavce se doplňují slova „nebo vůdce plavidla plujícího pomocí radaru a je zdravotně způsobilá“.

9. § 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3

Provoz plavidla se způsobilou posádkou

(1) Na plavidlech, pro která je při vydání osvědčení plavidla stanovena vícečlenná posádka, musí být členové posádky držiteli průkazu způsobilosti.

(2) Nejmenší počet a složení členů posádky plavidla se stanovuje při vydání osvědčení plavidla nebo zvláštního povolení k plavbě s přihlédnutím k druhu a velikosti plavidla, způsobu jeho provozování, stupni

mechanizace a automatizace jeho ovládacího zařízení a charakteru vodní cesty.

(3) Plovoucí stroj při práci může obsluhovat osoba s průkazem způsobilosti vůdce plavidla odpovídajícího typu a třídy vodní cesty. Tato osoba musí být současně držitelem osvědčení o způsobilosti k práci s pozemním strojem, který je součástí plovoucího stroje.

(4) Pozemní stroj umístěný na plavidle může obsluhovat osoba s osvědčením o způsobilosti k práci na tento stroj bez průkazu strojmistra pouze pod dohledem kapitána odpovídající třídy.“.

10. V § 4 odst. 3 se slova „v souladu se zvláštními právními předpisy, které upravují rozsah a podmínky užívání povrchových vod k plavbě⁴⁾“ včetně poznámky pod čarou č. 4 zrušují.

11. V § 4 odst. 4 písm. a) se za slova „dopravně významné využívané“ vkládají slova „I. třídy v úseku České Budějovice (soutok s řekou Malše) – Týn nad Vltavou (ř. km 205,0) a“ a za slova „vodních cestách účelových“ se vkládají slova „a ostatních“.

12. V § 4 odst. 4 písm. b) se za slova „malé plavidlo“ vkládají slova „s vlastním strojním pohonem“ a slova „dopravně významné využívané 0. třídy a vodních cest účelových“ se zrušují.

13. Za § 5 pod nadpis „Požadovaný věk, vzdělání, praxe a zkušební předměty pro získání průkazu způsobilosti člena posádky plavidla a vůdce plavidla (k § 25 odst. 5 zákona)“ se vkládají nové § 5a a 5b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 5a

Plavčík

(1) Požadovaný věk a vzdělání plavčíka jsou

- a) věk: nejméně 15 let,
- b) vzdělání: žák středního vzdělání s výučním listem, obor vzdělání: zaměření – lodní doprava.

(2) Plavčík může vykonávat palubní práce na plavidle pouze pod dohledem lodníka.

§ 5b

Pomocný lodník

(1) Požadovaný věk a vzdělání pomocného lodníka jsou

- a) věk: nejméně 16 let,
- b) vzdělání: základní.

(2) Pomocný lodník může vykonávat palubní práce na plavidle pouze pod dohledem vůdce plavidla nebo lodníka.“.

14. V § 6 odst. 1 se slova „I. tř.“ zrušují.

15. V § 6 odst. 1 písmeno b) zní:

- „b) stupeň vzdělání: střední vzdělání s výučním listem, obor vzdělání: zaměření – lodní doprava“.

16. V § 6 odst. 2 se slova „I. tř.“ zrušují a na konci textu odstavce se doplňují slova „včetně obsluhy kormidla pod dohledem kapitána a při zachování jeho odpovědnosti“.

17. V § 6 odst. 3 písm. b) se slova „pod dohledem lodníka I. tř.“ zrušují a písmeno „a“ se nahrazuje čárkou.

18. V § 6 se odstavce 4 a 5 zrušují.

19. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně nadpisu zní:

„§ 6a

Lodní strojník

(1) Požadovaný věk, vzdělání, praxe a odborná způsobilost lodního strojníka jsou

- a) věk: nejméně 18 let,
- b) stupeň vzdělání: střední vzdělání s výučním listem, obor vzdělání: zaměření – lodní doprava,
- c) praxe: 12 měsíců ve funkci lodníka.

(2) Lodní strojník může obsluhovat strojní zařízení na plavidle, kromě pracovních zařízení na plovoucím stroji, včetně obsluhy kormidla pouze pod dohledem kapitána a při zachování jeho odpovědnosti.

(3) Úleva z předepsaného vzdělání může být poskytnuta za podmínky, že uchazeč má

- a) dokončené základní vzdělání,
- b) praxi na plavidle s vlastním strojním pohonem v trvání 24 měsíců ve funkci lodníka.“.

20. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Kormidelník

(1) Požadovaná praxe kormidelníka je 30 měsíců, z toho 24 měsíců ve funkci lodníka nebo lodního strojníka.

(2) Kormidelník může kormidlovat plavidlo s vlastním strojním pohonem i bez vlastního strojního pohonu, s výjimkou plachetnice, na vodních cestách v České republice a na zahraničních vnitrozemských vodních cestách pouze při zachování odpovědnosti kapitána za provoz plavidla.“.

21. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Kapitán

(1) Požadovaný věk, praxe a odborná způsobilost kapitána I. tř. jsou

- a) věk: nejméně 21 let,
- b) praxe: nejméně 48 měsíců na plavidle s vlastním strojním pohonem, z toho 24 měsíců plavby na vodních cestách dopravně významných ve funkci lodníka, lodního strojníka nebo kormidelníka,
- c) odborná způsobilost: znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(2) Kapitán I. tř. je oprávněn vést plavidlo s vlastním strojním pohonem i bez vlastního strojního pohonu, s výjimkou plachetnice, bez omezení výtlaku a výkonu strojního pohonu plavidla na vodních cestách v České republice a na zahraničních vnitrozemských vodních cestách.

(3) Požadovaná praxe a odborná způsobilost kapitána II. tř. jsou

- a) praxe: nejméně 36 měsíců, z toho 18 měsíců plavby na vodních cestách dopravně významných na plavidle s vlastním strojním pohonem ve funkci lodníka, lodního strojníka nebo kormidelníka,
- b) odborná způsobilost: znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(4) Kapitán II. tř. je oprávněn vést plavidlo s vlastním strojním pohonem i bez vlastního strojního pohonu, s výjimkou plachetnice, bez omezení výtlaku a výkonu strojního pohonu plavidla na vodních cestách v České republice.

(5) Požadovaná praxe a odborná způsobilost kapitána III. tř. jsou

- a) praxe: nejméně 12 měsíců na plavidle s vlastním strojním pohonem ve funkci lodníka, lodního strojníka nebo kormidelníka na úseku vodní cesty, pro který žádá oprávnění,
- b) odborná způsobilost: znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(6) Kapitán III. tř. je oprávněn vést plavidlo s vlastním strojním pohonem i bez vlastního strojního pohonu, s výjimkou plachetnice, bez omezení výtlaku a výkonu strojního pohonu plavidla na úsecích vodních cest, na kterých prokázal praxi při vedení nebo kormidlování plavidla a jsou stanoveny v průkazu způsobilosti a vodních cestách ostatních.

(7) Požadovaný věk, praxe a odborná způsobilost kapitána IV. tř. jsou

- a) věk: nejméně 18 let,

- b) praxe: nejméně 6 měsíců na plavidle s vlastním strojním pohonem, s výjimkou malého plavidla na úseku vodní cesty, pro který žádá oprávnění,
- c) odborná způsobilost: znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(8) Kapitán IV. tř. je oprávněn vést plavidlo s vlastním strojním pohonem i bez vlastního strojního pohonu, s výjimkou plachetnice, o výtlačku do 300 m³ a obsaditelnosti maximálně 60 cestujícími na úsecích vodních cest, na kterých prokázal praxi při vedení nebo kormidlování plavidla a jsou stanoveny v průkazu způsobilosti a vodních cestách ostatních.“.

22. V § 9 odst. 1 písm. b), § 9 odst. 3 písm. b) a § 9 odst. 5 písm. b) se slova „dokončené“ a slova „vzdělání“ zrušují.

23. V § 9 odst. 1 písm. c) se slova „převozní lodi s vlastním strojním pohonem pod dohledem převozníka I. tř.“ nahrazují slovy „plavidle s vlastním strojním pohonem“.

24. V § 9 odst. 2 se na konci textu doplňují slova „České republiky“.

25. V § 9 odst. 3 písm. c) se slova „převozní lodi bez vlastního strojního pohonu pod dohledem převozníka II. tř.“ nahrazují slovy „plavidle s vlastním strojním pohonem i bez vlastního strojního pohonu“.

26. V § 9 odst. 4 se na konci textu doplňují slova „České republiky“.

27. V § 9 odst. 5 písm. c) se slova „převozní lodi pod dohledem převozníka III. tř. na vodní cestě účelové“ nahrazují slovy „plavidle s vlastním strojním pohonem i bez vlastního strojního pohonu“.

28. V § 9 odst. 6 se slova „vodní cestě účelové nebo na vodní cestě ostatní“ nahrazují slovy „vodních cestách České republiky kromě cest dopravně významných využívaných“.

29. § 10 a 11 včetně nadpisů znějí:

„§ 10

Vůdce malého plavidla

(1) Požadovaný věk, vzdělání a odborná způsobilost vůdce malého plavidla jsou

- a) věk: nejméně 18 let pro vedení plavidla podle odstavců 2 a 3, nejméně 16 let pro vedení plavidla podle odstavce 4,
- b) vzdělání: základní,
- c) odborná způsobilost: znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(2) Vůdce malého plavidla je oprávněn vést na všech vodních cestách České republiky malá plavidla. Podle druhu plavidla se rozlišují následující kategorie:

- a) kategorie M opravňuje k vedení malého plavidla bez vlastního strojního pohonu a plavidla s vlastním strojním pohonem bez omezení výkonu,
- b) kategorie S opravňuje k vedení malého plavidla bez vlastního strojního pohonu a plachetnice bez omezení celkové plochy plachet.

(3) Vůdce malého plavidla je oprávněn vést malé plavidlo, kterým není provozována koncesovaná vodní doprava¹⁾ (dále jen „rekreační plavidlo“), v souladu s kategoriemi podle odstavce 2

- a) na zahraničních vnitrozemských vodních cestách, na kterých je uznáván průkaz způsobilosti vůdce malého plavidla,
- b) v pobřežních mořských vodách, na kterých je uznáván průkaz způsobilosti vůdce malého plavidla, do 0,75 námořní míle od pevniny nebo pobřežních ostrovů, do 4° Beaufortovy stupnice, do výšky vlny 1,2 m a za dne.

(4) Vůdce malého plavidla je oprávněn vést rekreační plavidlo, v souladu s kategoriemi podle odstavce 2 s omezením výkonu motoru do 20 kW a celkové plochy plachet do 20 m²

- a) na všech vodních cestách České republiky,
- b) na zahraničních vnitrozemských vodních cestách, na kterých je uznáván průkaz způsobilosti vůdce malého plavidla.

§ 11

Stroj mistr

(1) Požadovaný věk, vzdělání, praxe a odborná způsobilost strojmistra I. tř. jsou

- a) věk: nejméně 18 let,
- b) stupeň vzdělání: střední vzdělání s výučním listem, obor vzdělání ze skupiny „Strojírenství a strojírenská výroba“,
- c) praxe: nejméně 9 měsíců při práci na plovoucím stroji,
- d) odborná způsobilost: osvědčení o způsobilosti k práci s pozemním strojem, který je součástí plovoucího stroje, a znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(2) Stroj mistr I. tř. je oprávněn obsluhovat plovoucí stroj při práci na všech vodních cestách České republiky.

(3) Úleva z předepsaného vzdělání může být poskytnuta za podmínky, že uchazeč má

- a) dokončené základní vzdělání,
- b) praxi nejméně 18 měsíců při práci na plovoucím stroji,
- c) odbornou způsobilost spočívající v osvědčení o způsobilosti k práci s pozemním strojem, který je součástí plovoucího stroje, a ve znalosti předmětů po-

dle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřené zkouškou podle této vyhlášky.

(4) Požadovaný věk, vzdělání, praxe a odborná způsobilost strojmistra II. tř. jsou

- a) věk: nejméně 18 let,
- b) vzdělání: základní,
- c) praxe: nejméně 6 měsíců při práci na plovoucím stroji,
- d) odborná způsobilost: osvědčení o způsobilosti k práci s pozemním strojem, který je součástí plovoucího stroje, a znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(5) Strojista II. tř. je oprávněn obsluhovat plovoucí stroj při práci na vodních cestách České republiky kromě cest dopravně významných využívaných.

(6) K vedení plovoucího stroje při plavbě přesahující pracovní pohyby a pracovní přemístování stroje na malé vzdálenosti je třeba, aby strojista byl držitelem průkazu způsobilosti vůdce plavidla odpovídající typu plavidla a vodní cestě, na které se plovoucí stroj pohybuje.“

30. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Vůdce plavidla plujícího pomocí radaru

(1) Požadovaná praxe a odborná způsobilost vůdce plavidla plujícího pomocí radaru jsou

- a) praxe: na plavidle jako vůdce plavidla, k jehož vedení má být průkaz způsobilosti vůdce plavidla plujícího pomocí radaru vydán,
- b) odborná způsobilost: znalost předmětů podle přílohy č. 1 této vyhlášky ověřená zkouškou podle této vyhlášky.

(2) Vůdce plavidla plujícího pomocí radaru je oprávněn vést plavidlo, k jehož vedení na stanovených vodních cestách ho opravňuje platný průkaz způsobilosti vůdce plavidla, za snížené viditelnosti.“

31. V § 12 odst. 1 se slova „§ 2 odst. 1 a § 3 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 2 odst. 2 a § 3 odst. 1“.

32. V § 12 odst. 2 písm. a) se slova „osoby provozující“ nahrazují slovy „vůdce plavidla a člena posádky plavidla provozujícího“.

33. V § 12 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Za zdravotně způsobilou lze uznat posuzovanou osobu pouze v případě, že při její lékařské prohlídce nebyly zjištěny vady, stavy nebo nemoci (dále jen „nemoci“), které brání bezpečnému výkonu činnosti nebo by při výkonu činnosti mohly způsobit škodu na jejím zdraví.“

34. § 13 včetně poznámky pod čarou č. 11 zní:

„§ 13

(1) Preventivní lékařské prohlídky jsou

- a) prohlídka, při níž se posuzuje zdravotní způsobilost uchazeče o získání průkazu způsobilosti člena posádky plavidla a vůdce plavidla; prohlídka se vykoná nejdříve 3 měsíce před započítáním výcviku nebo před podáním žádosti o vydání průkazu způsobilosti. Platnost této prohlídky je
 1. pro vůdce plavidla, kromě plavidla rekreačního, do 50 let věku uchazeče,
 2. pro vůdce malého plavidla, které je rekreačním plavidlem a člena posádky plavidla do 65 let věku uchazeče,
 - b) prohlídka, při níž se opakovaně posuzuje zdravotní způsobilost člena posádky plavidla a vůdce plavidla; prohlídka se vykoná nejdříve 6 měsíců před skončením platnosti posudku o zdravotní způsobilosti a nejpozději
 1. v den dovršení 50, 55, 60 a 65 let věku uchazeče a potom každoročně pro vůdce plavidla, kromě plavidla rekreačního,
 2. před dovršením 65 let věku a potom každoročně pro vůdce malého plavidla, které je rekreačním plavidlem, a člena posádky plavidla,
 - c) mimořádná prohlídka, při níž se přezkouší zdravotní způsobilost mimo termín pravidelné prohlídky.
- (2) Mimořádná prohlídka podle odstavce 1 písm. c) se vykoná na žádost
- a) plavební správy v případě, že člen posádky nebo vůdce plavidla
 1. vykázal při výkonu své činnosti nedostatky související se zdravotním stavem, které mohou ohrozit bezpečnost plavby na vodní cestě nebo při okolnostech svědčících o změně jeho zdravotní způsobilosti,
 2. měl přímou účast na plavební nehodě nebo jestliže o to požádá orgán příslušný k vyšetření nehody podle zvláštních právních předpisů¹²⁾,
 - b) provozovatele plavidla¹¹⁾ v případě, že člen posádky plavidla nebo vůdce plavidla
 1. vykázal při výkonu své činnosti nedostatky související se zdravotním stavem, které mohou ohrozit bezpečnost plavby na vodní cestě,
 2. nastoupí výkon činnosti po přerušení výkonu činnosti, pro niž bylo provedeno posouzení zdravotní způsobilosti trvajícím déle než 6 měsíců,
 - c) provozovatele plavidla též při okolnostech svědčících o změně zdravotní způsobilosti člena posádky plavidla nebo vůdce plavidla k vykonávané činnosti, zejména na základě podnětu kteréhokoliv ošetřujícího lékaře, nebo před zahájením činnosti

po onemocnění, u kterého nelze vyloučit změnu zdravotní způsobilosti nebo je delší než 12 týdnů.

¹¹⁾ § 103 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.“

35. V § 14 odst. 1 se slova „vady nebo stavy nebo nemoci (dále jen „nemoci“)" nahrazují slovem „nemoci“.

36. V § 14 odst. 2 se slova „vstupní prohlídce“ nahrazují slovy „prohlídce, při níž se posuzuje zdravotní způsobilost“ a na konci textu se doplňují slova „ , kterým není provozována koncesovaná vodní doprava¹⁾“.

37. V § 14 odst. 6 písm. a) bodě 1 se slova „provozujícího nekoncesovanou vodní dopravu“ nahrazují slovy „posuzovaného podle § 12 odst. 2 písm. b)“.

38. V § 14 odst. 6 písm. b) bodě 2 se slova „člena posádky plavidla a vůdce plavidla provozujícího koncesovanou vodní dopravu“ nahrazují slovy „vůdce plavidla a“ a na konci textu se za slova „člena posádky plavidla“ doplňují slova „posuzovaných podle § 12 odst. 2 písm. a)“.

39. V § 14 se odstavec 7 zrušuje.

40. V § 15 odst. 2 písm. a) se slova „vstupní prohlídce“ nahrazují slovy „prohlídce, při níž se posuzuje zdravotní způsobilost uchazeče“.

41. V § 16 odst. 2 se slova „a služební knížky“ zrušují.

42. V § 16 odst. 3 se za větu první vkládají věty „Zkouška se skládá z části teoretické a praktické. Zkušební předměty a jejich obsah stanovuje příloha č. 1 této vyhlášky.“.

43. V § 16 odst. 3 se poslední věta zrušuje.

44. V § 16 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „O výsledcích zkoušky uchazeče se vyhotoví záznam do spisu uchazeče.“.

45. V § 16 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „a u vůdce plavidla a člena posádky plavidla, kde je požadována předešlá praxe na plavidle“.

46. V § 17 odstavec 1 zní:

„(1) Žadateli, který při zkoušce prospěje, vydá

plavební správa průkaz způsobilosti, kterým je pro členy posádky plavidla plavecká služební knížka. Do plavecké služební knížky se zapisují způsobilosti plavčík, pomocný lodník, lodník, lodní strojník a kormidelník. V plavecké služební knížce se eviduje odborná a zdravotní způsobilost a praxe vykonaná na plavidle. K prokazování zdravotní způsobilosti a praxe vykonané na plavidle může být plavecká služební knížka vydána i vůdci plavidla na jeho žádost.“

47. V § 18 se za slova „plynulost plavebního provozu“ vkládají slova „nebo řídil plavidlo pod vlivem alkoholu nebo jiných omamných látek“,

48. § 19 se zrušuje.

49. V příloze č. 1 písm. A se na konci bodu 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

„f) lodní sestavy, jejich spojování a manévry s nimi,

g) manévrování plachetnicí.“

50. V příloze č. 1 písm. A se na konci bodu 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) lodní elektrická zařízení a jejich údržba.“

51. V příloze č. 1 písm. B bodě 3 se za písmeno a) vkládají nová písmena b) a c), která znějí:

„b) rozdělení nebezpečných věcí do tříd, klasifikační kódy,

c) rozlišení nebezpečnosti a její indikace,“

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena d) až g).

52. V příloze č. 2 písm. A bodě 1 se slova „Vady, stavy a nemoci (dále jen „nemoci“)" nahrazují slovem „Nemoci“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Průkazy způsobilosti kormidelníků jako vůdců plavidel bez vlastního strojního pohonu, vydané před účinností této vyhlášky, zůstávají v platnosti.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Ing. Řebíček v. r.

334**VYHLÁŠKA**

ze dne 21. srpna 2008,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 266/1999 Sb., o způsobu zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a o zabezpečení ubytování vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo obrany stanoví podle § 93 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání:

vojáků z povolání, se za slova „palubního operátora“ vkládají slova „ , palubního střelce“.

Čl. I

V § 1 písm. a) vyhlášky č. 266/1999 Sb., o způsobu zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí a o zabezpečení ubytování

Čl. II**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 2008.

Ministryně:

JUDr. Parkanová v. r.

335**VYHLÁŠKA**

ze dne 21. srpna 2008,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 268/1999 Sb., kteřou se pro účely výsluhových náležitostí stanoví, kdo je považován za výkonného letce a kteřá služba je službou zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti, a postup při výplatě výsluhových náležitostí, ve znění vyhlášky č. 458/2002 Sb.

Ministerstvo obrany stanoví podle § 133 odst. 2 a § 143 odst. 11 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb. a zákona č. 189/2006 Sb.:

při výplatě výsluhových náležitostí, ve znění vyhlášky č. 458/2002 Sb., se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) palubní střelec.“.

Čl. I

V § 1 vyhlášky č. 268/1999 Sb., kteřou se pro účely výsluhových náležitostí stanoví, kdo je považován za výkonného letce a kteřá služba je službou zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti, a postup

Čl. II**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 2008.

Ministryně:

JUDr. Parkanová v. r.

336**VYHLÁŠKA**

ze dne 21. srpna 2008,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 279/1999 Sb., kteřou se stanoví kategorie vojenského leteckého personálu, jejich kvalifikace a rozsah odborných znalostí a vzor průkazu vojenského leteckého personálu

Ministerstvo obrany v dohodě s Ministerstvem dopravy stanoví podle § 40 odst. 4 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění zákona č. 546/2005 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 279/1999 Sb., kteřou se stanoví kategorie vojenského leteckého personálu, jejich kvalifikace a rozsah odborných znalostí a vzor průkazu vojenského leteckého personálu, se mění takto:

1. V § 2 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) palubní střelec.“

2. V § 2 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) palubní střelci.“

3. V příloze č. 2 části I se za písmeno O. doplňuje písmeno P., které zní:

„P. Palubní střelec

3. třída – má teoretické znalosti odpovídající této třídě, splnil základní výcvik na konkrétním typu vojenského letadla a má minimální celkový nálet 100 hodin.

2. třída – má teoretické znalosti odpovídající této třídě, plní pokračovací výcvik na konkrétním typu vojenského letadla, je částečně bojově použitelný a má minimální celkový nálet 200 hodin.

1. třída – má teoretické znalosti odpovídající této třídě, splnil pokračovací i bojový výcvik na konkrétním typu vojenského letadla, je plně bojově použitelný a má minimální celkový nálet 300 hodin.“

Čl. II**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 2008.

Ministryně:

JUDr. Parkanová v. r.

337**VYHLÁŠKA**

ze dne 21. srpna 2008,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva obrany č. 282/1999 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti vojenského leteckého personálu

Ministerstvo obrany v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví podle § 40 odst. 5 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění zákona č. 546/2005 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 282/1999 Sb., o posuzování způsobilosti vojenského leteckého personálu, se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se za slova „u studentů v těchto studijních oborech“ vkládají slova „u uchazečů o zařazení do funkce palubního střelce“.

2. V § 2 odst. 3 písmeno b) zní:

„b) u uchazečů o zařazení do funkce palubního střelce,“.

3. V příloze k vyhlášce se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) palubní střelci.“.

Čl. II**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 2008.

Ministryně:

JUDr. Parkanová v. r.

338**PŘESEDÁ VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 125/2005 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb. a zákonem č. 189/2008 Sb.

ZÁKON**o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti
a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře,
zubního lékaře a farmaceuta**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy práva Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta v České republice,

- b) celoživotní vzdělávání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,

- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

1. osob, které získaly způsobilost v jiném členském státě než v České republice (část sedmá),
2. osob uvedených v části osmé a

- d) volné poskytování služeb hostující osoby (část sedmá).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.
Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.
Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.
Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.
Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.
Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.
Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/196/EHS.
Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.
Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání^{1a)}.

(4) Tento zákon se nevztahuje na získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, které stanoví zvláštní právní předpis.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností a znalostí při výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta podle tohoto zákona,
- c) akreditovaným zdravotnickým magisterským studijním programem studijní program všeobecné lékařství, studijní program zubní lékařství a studijní program farmacie, který splňuje podle stanoviska Ministerstva zdravotnictví²⁾ (dále jen „ministerstvo“) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti jeho absolventů k výkonu zdravotnického povolání a který získal akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy,
- d) specializačním vzděláváním příprava na výkon povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jejímž ukončením se získává specializovaná způsobilost,
- e) samostatným výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta výkon činností, ke kterým je lékař, zubní lékař nebo farmaceut způsobilý bez odborného dohledu, a to na základě vlastního zhodnocení a posouzení zdravotního stavu pacienta a s tím souvisejících okolností; tyto činnosti stanoví vláda nařízením,
- f) výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pod odborným dohledem výkon činností v rozsahu stanoveném lékařem, zubním lékařem nebo farmaceutem oprávněným vykonávat povolání samostatně podle písmene e); tyto činnosti stanoví vláda nařízením,

- g) pověřenou organizací univerzita, právnická osoba zřízená ministerstvem nebo jiná právnická osoba, která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy; za univerzitu se považuje vysoká škola univerzitní^{2a)}, která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský studijní program a která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy,
- h) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,
- i) školicím místem pracovní místo v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby^{2b)}, ve stanoveném oboru specializačního vzdělávání v akreditovaném zařízení,
- j) rezidenčním místem školicí místo na akreditovaném pracovišti, které je spolufinancováno ze státního rozpočtu,
- k) rezidentem účastník specializačního vzdělávání, který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě,
- l) odbornou společností odborné společnosti sdružené v České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a další odborné společnosti; bližší podmínky stanoví ministerstvo zdravotnictví prováděcím předpisem.

§ 2a

(1) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby^{2b)}. Pokud zdravotnický pracovník vykonává zdravotnické povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu zdravotnického povolání se započítává doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.

^{1a)} Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 79 odst. 1 písm. e) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

^{2a)} § 2 zákona č. 111/1998 Sb.

^{2b)} Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Odstavec 1 se nepoužije pro výkon zdravotnického povolání v průběhu získávání specializované způsobilosti (§ 5) a pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.

§ 3

(1) Způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta má ten, kdo je

- a) odborně způsobilý,
- b) zdravotně způsobilý,
- c) bezúhonný.

(2) Zdravotnický pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{2c)} vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující praktický lékař, a není-li, jiný praktický lékař. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

- a) před zahájením výkonu povolání a před pokračováním ve výkonu povolání, byl-li výkon povolání přerušen na dobu delší než 3 roky,
- b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka,

1. na vyžádání správního úřadu, který vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³⁾, jde-li o pracovníka, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, nebo o odborného zástupce, je-li ustanoven³⁾, nebo
2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku lékaře zařízení závodní preventivní péče pozbyl zdravotní způsobilost k práci.

Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle části sedmé, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 31) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdravotní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 29).

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný

trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen⁴⁾. Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů nebo obdobného rejstříku, který nesmí být starší 90 dnů. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání, a v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo správního úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³⁾. Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle části sedmé, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva (§ 31) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 30).

ČÁST DRUHÁ

LÉKAŘ

§ 4

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání lékaře se získává absolvováním nejméně šestiletého prezenčního studia⁵⁾, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu všeobecné lékařství.

(2) Za výkon povolání lékaře s odbornou způsobilostí se považuje preventivní, diagnostická, léčebná, rehabilitační a dispenzární péče prováděná lékařem s odbornou způsobilostí pod odborným dohledem lékaře se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru. Bez odborného dohledu může lékař s odbornou způsobilostí na základě certifikátu o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru, který vydalo ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, vykonávat činnosti stanovené prováděcím právním předpisem. Pro účely § 5 odst. 5 se za výkon povolání lékaře považuje také metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v oblasti zdravotnictví.

(3) Výkon činností podle odstavce 2 věty druhé není považován za samostatný výkon povolání lékaře podle § 5 odst. 3.

^{2c)} § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Trestní zákon.

⁵⁾ § 44 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb.

§ 5

Specializovaná způsobilost lékaře

(1) Specializovaná způsobilost lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je lékařovi vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru. Součástí specializačního vzdělávání je absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti lékařů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou lékařskou komorou a odbornými společnostmi.

(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře je získání specializované způsobilosti, pokud tento zákon nestanoví jinak. Výkonem povolání lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost uvedená v § 4 odst. 2 a dále činnost vzdělávací, posudková a revizní. Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře ve vedoucí funkci nebo jako osoby samostatně výdělečně činné anebo jako odborného zástupce zdravotnického zařízení podle jiného právního předpisu o nestátních zdravotnických zařízeních⁶⁾ je získání specializované způsobilosti, která se dokládá diplomem podle odstavce 1, popřípadě osvědčením nebo rozhodnutím ministerstva podle § 44.

(4) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v akreditovaných zařízeních (§ 13) v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b)} a je odměňována^{2b)}; specializační vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovená pracovní doba. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.

(5) Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu lékařského povolání podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů a zahrnuje účast na veškerých lékařských výkonech v oboru, ve kterém specializační vzdělávání probíhá, včetně případné účasti na službách v nepřetržitém provozním režimu práce. Vzdělávací programy schvaluje ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, přitom spolupracuje s univerzitami, Českou lé-

kařskou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními. Vzdělávací programy týkající se posudkového lékařství stanoví ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

(6) Vzdělávací program stanoví minimální celkovou délku přípravy, členění, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program dále stanoví rozsah a obsah částí přípravy nezbytné pro vydání certifikátu o absolvování základního kmene příslušného specializačního oboru podle § 4 odst. 2.

(7) Do specializačního vzdělávání lékaře se studentům a absolventům doktorského studijního programu⁷⁾ započítá v souladu s odstavci 4 a 5 doba výkonu zdravotnického povolání v průběhu studia v doktorském studijním programu, pokud odpovídá obsahem a rozsahem příslušnému vzdělávacímu programu nebo jeho části a je doložena potvrzením vydaným na základě vyjádření školitele statutárním orgánem akreditovaného zařízení, v němž byla uskutečněna. O započtení rozhodne na žádost lékaře ministerstvo.

(8) Do specializačního vzdělávání lékaře se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

- a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá její obsah příslušnému vzdělávacímu programu, nebo
- b) v cizině, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu.

Žádost o započtení a úředně ověřený doklad v českém jazyce o absolvované odborné praxi v cizině podává lékař ministerstvu, které o započtení rozhodne; odborná praxe se započte vždy, jsou-li splněny podmínky uvedené pod písmeny a) a b).

(9) Specializační vzdělávání lékaře může být přerušeno z důvodů pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené, vojenské činné služby, civilní služby nebo vědecké činnosti, avšak nesmí být tímto přerušeno zkráceno.

(10) Účast na specializačním vzdělávání podle tohoto zákona se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu⁸⁾.

⁶⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 47 zákona č. 111/1998 Sb.

⁸⁾ § 230 zákoníku práce.

(11) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem minimální požadavky na vzdělávací program v oboru „všeobecné praktické lékařství“.

§ 6

Přerušení výkonu povolání lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které lékař dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání lékaře nedotčena.

(2) Pokud lékař přerušil výkon povolání lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST TŘETÍ ZUBNÍ LÉKAŘ

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání zubního lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního lékaře se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

- a) zubní lékařství,
- b) stomatologie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Za výkon povolání zubního lékaře s odbornou způsobilostí se považuje preventivní, protetická, diagnostická, léčebná, dispenzární, vzdělávací, výzkumná, vývojová, revizní a posudková péče v oblasti péče o zuby, ústa, čelisti a související tkáně. Pro účely § 8 odst. 4 se za výkon povolání zubního lékaře považuje také metodická a koncepční činnost v oblasti zdravotnictví.

(3) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může zubní lékař samostatně vykonávat činnosti uvedené v odstavci 2.

§ 8

Specializovaná způsobilost zubního lékaře

(1) Specializovaná způsobilost zubního lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělá-

vání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je zubnímu lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti zubních lékařů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi.

(3) Samostatným výkonem povolání zubního lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost v oboru získané specializace v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a činnost uvedená v § 7 odst. 2.

(4) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje při výkonu povolání zubního lékaře podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s univerzitami, Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(5) Vzdělávací program stanoví minimální celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(6) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 4, 7 až 10.

§ 9

Přerušení výkonu povolání zubního lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které zubní lékař dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání zubního lékaře nedotčena.

(2) Pokud zubní lékař přerušil výkon povolání zubního lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání zubního lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením zubního lékaře způsobilého k samostatnému výkonu povolání a pracujícího v oboru alespoň 5 let nebo zubního lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud

zubní lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení

ČÁST ČTVRTÁ

FARMACEUT

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání farmaceuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceuta se získává absolvováním

- a) nejméně pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu farmacie obsahujícím teoretickou a praktickou výuku, z toho nejméně 6 měsíců praxe v lékárně, nebo
- b) studia v akreditovaném studijním programu farmacie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může farmaceut samostatně vykonávat činnosti uvedené ve větě druhé a třetí. Za výkon zdravotnického povolání farmaceuta se považuje činnost při přípravě lékových forem léčivých přípravků, při kontrole léčiv v lékárně a v laboratoři pro kontrolu léčiv, při přípravě, kontrole, skladování a výdeji léčiv v lékárnách a v lůžkových zdravotnických zařízeních a při poskytování odborných informací o léčivech, včetně informací o prevenci onemocnění a informací o podpoře zdraví, a při výdeji, kontrole a uchování zdravotnických prostředků. Farmaceut je dále způsobilý vykonávat činnosti, které nejsou zdravotní péčí, a to při výrobě a kontrole léčiv a při skladování a distribuci léčiv u distributora léčiv podle zákona o léčivech^{8a)}.

§ 11

Specializovaná způsobilost farmaceuta

(1) Specializovaná způsobilost farmaceuta se získává

- a) úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je farmaceutovi vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru, nebo
- b) absolvováním doplňující odborné praxe podle

vzdělávacího programu v akreditovaném zařízení, které vydá uchazeči potvrzení o jejím ukončení.

(2) Obory specializačního vzdělávání, minimální délku specializačního vzdělávání v daném oboru, činnosti farmaceutů, označení odbornosti a převedení specializačních oborů podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání stanoví ministerstvo vyhláškou po projednání s univerzitami, Českou lékárnickou komorou a odbornými společnostmi.

(3) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 písm. a) je podmínkou pro samostatný výkon jiných činností v laboratořích než činností uvedených v § 10 odst. 2, činností při ochraně veřejného zdraví, v zařízeních transfúzní služby, na odděleních nukleární medicíny, klinického farmaceuta a pro výkon vzdělávací, výzkumné, vývojové a revizní činnosti.

(4) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny podle zvláštních právních předpisů^{8a)} a při přípravě zvláště náročných lékových forem^{8b)}.

(5) Do získání specializované způsobilosti vykonává farmaceut činnosti uvedené v odstavcích 3 a 4 pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí.

(6) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe se uskutečňuje při výkonu povolání farmaceuta podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s univerzitami, Českou lékárnickou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(7) Specializační vzdělávání probíhá jako celodenní průprava v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době^{2b)} a je odměňována^{2b)}; specializační vzdělávání může probíhat jako rozvolněná příprava, to je při nižším rozsahu, než je stanovena pracovní doba. V tomto případě celková délka, úroveň a kvalita nesmí být nižší než v případě celodenní průpravy.

(8) Žádost o zařazení do doplňující odborné praxe podává uchazeč akreditovanému zařízení, v němž má doplňující odborná praxe probíhat. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné

^{8a)} Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech).

^{8b)} 2. část přílohy Katalog prací část 2.19 Zdravotnictví položka 2.19.32 nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů.

způsobnosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(9) Na průběh doplňující odborné praxe se vztahuje § 20 obdobně.

(10) Ministerstvo vydá uchazeči osvědčení o specializované způsobilosti získané absolvováním doplňující odborné praxe na základě jeho žádosti a doložení potvrzení o absolvování této praxe na akreditovaném pracovišti, popřípadě akreditovaných pracovištích, v souladu se vzdělávacím programem.

(11) Vzdělávací program stanoví minimální celkovou délku přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, délku praxe v oboru, která musí probíhat na akreditovaném pracovišti, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(12) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe farmaceuta se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 7 až 10.

§ 12

Přerušení výkonu povolání farmaceuta

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které farmaceut dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání farmaceuta nedotčena.

(2) Pokud farmaceut přerušil výkon povolání farmaceuta na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání farmaceuta doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením farmaceuta způsobilého k samostatnému výkonu povolání nebo zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud farmaceut nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST PÁTÁ AKREDITACE

§ 13

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části (dále jen „vzdělávací program“) pro

- a) obor specializačního vzdělávání,
- b) doplňující odbornou praxi (§ 11), nebo
- c) certifikovaný kurz (§ 21e).

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci.

Akreditační řízení

§ 14

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu zdravotnické zařízení nebo jiná fyzická nebo právnická osoba, která chce poskytovat specializační vzdělávání (§ 19 až 21) nebo doplňující odbornou praxi (§ 11) nebo certifikovaný kurz. Žádost s podpisem žadatele o akreditaci, a je-li jím právnická osoba, s podpisem jejího statutárního orgánu, se předkládá ministerstvu ve trojím písemném vyhotovení a současně se mu žádost zasílá v elektronické podobě. V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba jiného ústředního správního úřadu než ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím ministerstva, do jehož působnosti zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba náleží.

(2) Žádost o udělení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá,
- b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu, které chce žadatel poskytovat; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se též vymezení části vzdělávacího programu,
- c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, musí být akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele,
- d) informace o druhu a rozsahu zdravotní péče poskytované žadatelem, popřípadě smluvním zařízením, v příslušném specializačním oboru, je-li zdravotnickým zařízením,

- e) doklady o odborné a specializované způsobilosti nebo jiné odborné kvalifikaci fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu na konkrétním pracovišti,
- f) údaje o odborné a specializované způsobilosti zaměstnanců, kteří se budou podílet na specializačním vzdělávání nebo na doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,
- g) informace o materiálním a technickém zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,
- h) doklad o zaplacení správního poplatku za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení,
- i) navržený maximální počet míst.

(3) V žádosti o prodloužení akreditace musí být doloženy ty údaje uvedené v odstavci 2, u nichž došlo k jejich změně.

§ 15

(1) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán akreditační komise pro příslušné obory specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe k posouzení žádosti podle § 14, k posouzení návrhu na odejmutí akreditace a k odbornému hodnocení žádosti o dotaci na rezidenční místo (§ 21a). Ministerstvo může zřídit akreditační komise i pro obory certifikovaných kurzů.

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh odborných společností, vysokých škol připravujících studenty k výkonu zdravotnického povolání, České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení s ohledem na obory, které mají být specializačním vzděláváním zabezpečeny, nebo s ohledem na zaměření doplňující odborné praxe.

(3) Akreditační komisi tvoří lichý počet členů, nejméně však 5 členů, jejichž pracovní zařazení odpovídá oboru specializačního vzdělávání, který je předmětem akreditačního řízení.

(4) Funkční období člena akreditační komise je pětileté. Funkci člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích.

(5) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními nebo ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 16

Akreditační komise se při své činnosti řídí statutem a jednacím řádem, které vydá ministerstvo.

§ 17

(1) Ministerstvo předloží žádost o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace k posouzení akreditační komisi. Akreditační komise může požádat žadatele o doplnění informací nebo o dodatečné předložení požadovaných dokladů nebo může pozvat žadatele na jednání nebo si ověřit údaje uvedené v žádosti přímo u žadatele. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu, a to do 4 měsíců od obdržení žádosti. Podle věty druhé může akreditační komise postupovat i v případech uvedených v odstavci 6.

(2) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení nebo neudělení akreditace po obdržení stanoviska akreditační komise nejpozději do 60 dnů.

(3) Akreditace se uděluje nebo prodlužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace.

(4) Rozhodnutí o udělení akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu, v němž je akreditované zařízení oprávněno poskytovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího pro-

⁹⁾ § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

gramu, uvede se v rozhodnutí též vymezení dané části vzdělávacího programu,

- c) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
- d) termín zahájení vzdělávacího programu specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) maximální počet školicích míst v příslušném oboru specializačního vzdělávání na konkrétním pracovišti nebo maximální počet účastníků certifikovaného kurzu na konkrétním pracovišti.

(5) Platnost akreditace lze prodloužit na základě podání nové žádosti podle § 14. Rozhodnutí o prodloužení akreditace obsahuje údaje uvedené v žádosti o prodloužení akreditace (§ 14 odst. 3); pokud nedošlo ke změně údajů, uvede se v rozhodnutí jen prodloužení platnosti původního rozhodnutí.

(6) Ministerstvo akreditaci neudělí nebo její platnost neprodlouží, jestliže

- a) vzdělávací program neodpovídá vzdělávacímu programu zveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, pokud jde o akreditaci specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- b) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální, materiální nebo technické,
- c) žadatel, popřípadě smluvní zařízení, neposkytuje zdravotní péči v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na akreditované zařízení, které žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- d) v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace, nebo
- e) vzdělávací program certifikovaného kurzu obsahuje návrh na získání zvláštní odborné způsobilosti, který neodpovídá zaměření činností příslušného zdravotnického povolání nebo neodpovídá současné úrovni vědeckého poznání.

(7) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržení příslušného vzdělávacího programu nebo takové změny u akreditovaného zařízení, které nezabezpečují odpovídající úroveň specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe,
- b) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- c) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena,

- d) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 18 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

V případech podle písmen a), c) a d) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.

(8) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahuje obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutí vydáváno.

(9) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu, je výkon těchto práv a povinností omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení podle věty první.

(10) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení, vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat, a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odňata.

§ 18

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi nebo certifikovaný kurz podle vzdělávacích programů schválených ministerstvem, a to v rozsahu rozhodnutí o udělení akreditace,
- b) podrobit se kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu podle vzdělávacího programu prováděné ministerstvem,
- c) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu je archivována podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾

¹⁰⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

- d) neprodleně, nejpozději však do 30 dnů, oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

(2) Držitel akreditace je povinen předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání, pokud hodlá ukončit uskutečňování vzdělávacího programu, aniž by oprávnění k této činnosti přešlo na jeho právního nástupce. Zanikne-li nebo zemře-li držitel akreditace, aniž by splnil povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{10b}). V případě účastníků vzdělávání, kteří pokračují ve specializačním vzdělávání u jiného akreditovaného zařízení, předá ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.

ČÁST ŠESTÁ

SPECIALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ A CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

§ 19

Specializační vzdělávání

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu; ministerstvo může pověřit činností spojenou se zařazením do oboru pověřenou organizací. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Osoby, které získaly odbornou

nebo specializovanou způsobilost mimo území České republiky, přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče podle jeho výběru do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti. Nesplní-li uchazeč podmínky pro zařazení, rozhodne ministerstvo ve stejné lhůtě o nezařazení do specializačního vzdělávání.

(4) Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace vede evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech zařazených do specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe a evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech, kteří získali specializovanou způsobilost. Evidence obsahuje jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, titul, datum a místo narození, státní příslušnost, datum a místo řádného ukončení studia v akreditovaném studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání, číslo diplomu nebo jiného dokladu o uznání rovnocennosti studia získaného v cizině, název školy, studijního programu a studijního oboru, datum zapsání do specializačního vzdělávání nebo jeho zrušení, datum vydání certifikátu o absolvování základního kmene specializačního oboru a datum vykonání atestační zkoušky v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Předmětem evidence osob vykonávajících zdravotnické povolání na základě registrace nestátního zdravotnického zařízení jsou i údaje obsažené v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³). Osobní údaje osob uvedených v evidenci podléhají ochraně podle zvláštního právního předpisu¹¹).

§ 20

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.

(2) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele. Školitelem

^{10a}) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

^{10b}) Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v oboru, ve kterém se účastník vzdělává. V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek osob se specializovanou způsobilostí, může být školitelem lékař, zubní lékař nebo farmaceut s jinou specializovanou způsobilostí po předchozím vyjádření odborné společnosti.

(3) Školitel zejména dohlíží na odbornou stránku výkonu zdravotnického povolání, průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka specializačního vzdělávání.

(4) Ministerstvo z podnětu akreditovaného zařízení rozhodne o ukončení specializačního vzdělávání, pokud účastník specializačního vzdělávání závažným způsobem neplní studijní povinnosti.

§ 21

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou před oborovou atestační komisí podle zkušební řádu stanoveného prováděcím právním předpisem na základě žádosti uchazeče o vykonání atestační zkoušky. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán s ohledem na obory, které jsou předmětem atestační zkoušky. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh univerzit, České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a akreditovaných a vzdělávacích zařízení a u posudkových lékařů též na návrh Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení. U lékařů, zubních lékařů a farmaceutů v působnosti Ministerstva obrany je na návrh Ministerstva obrany oborová atestační komise doplněna vždy o jednoho odborníka vojenského zdravotnictví. Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(2) Atestační zkouška se může ve stejném oboru specializačního vzdělávání opakovat nejvýše dvakrát, nejdříve však za 1 rok ode dne neúspěšně vykonané atestační zkoušky.

(3) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal atestační zkoušku, diplom o specializaci.

§ 21a

Financování specializačního vzdělávání

(1) Ministerstvo ve spolupráci s univerzitami, od-

bornými společnostmi a Českou lékařskou komorou, Českou stomatologickou komorou a Českou lékárnickou komorou každoročně nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku stanoví a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce, a výši dotace na rezidenční místo. Celkový počet rezidenčních míst pro všechny obory specializačního vzdělávání lékařů vyhlášených pro daný rok odpovídá počtu absolventů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství v českém jazyce v předchozím roce.

(2) Dotace ze státního rozpočtu se poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, včetně mzdových nákladů, a to na celou dobu trvání příslušného specializačního vzdělávání. Doba trvání specializačního vzdělávání podle předchozí věty odpovídá minimální délce specializačního vzdělávání stanovené vyhláškou.

(3) Dotace ze státního rozpočtu podle odstavce 2 je poskytována prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Ministerstvo zpracovává střednědobý plán výdajů státního rozpočtu na financování specializačního vzdělávání, vždy na dobu následujících 5 let.

(4) Ministerstvo uveřejní každoročně do 31. prosince příslušného kalendářního roku Metodiku dotačního řízení, kterou upraví zejména:

- a) náležitosti žádosti o dotaci,
- b) termín, místo a způsob podání,
- c) kritéria hodnocení žádostí,
- d) termín vyhodnocení žádostí,
- e) způsob vyrozumění žadatele,
- f) způsob podání a vypořádání námitek,
- g) podmínky čerpání dotace,
- h) způsob vyúčtování a podobu závěrečné zprávy.

(5) Žádost o dotaci podává akreditované zařízení. Maximální počet rezidenčních míst v žádosti o dotaci nesmí překročit počet školicích míst schválených v rozhodnutí o akreditaci pro daný obor specializačního vzdělávání.

(6) V rámci procesu hodnocení ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti a nejpozději do 30 dnů ode dne uplynutí termínu pro podání žádostí uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup žádosti vyloučené pro nesplnění formálních náležitostí. U takto vyloučených žádostí může žadatel podat ve lhůtě 5 dnů od jejich uveřejnění námitky. O námitkách ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejich doručení. Žádosti, které

splnily formální náležitosti, a žádosti, u kterých bylo vyhověno námitkám žadatele, předloží ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, bezodkladně k odbornému hodnocení akreditační komisi.

(7) Akreditační komise hodnotí žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(8) Akreditační komise předloží návrh hodnocení včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádostí. O přidělení dotace rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(9) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním roce.

(10) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku. Rozhodnutí obsahuje zejména náležitosti stanovené jiným právním předpisem⁹⁾ a počet schválených rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání.

(11) Ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba přerušení nesmí překročit 3 roky.

(12) Ministerstvo zastaví čerpání dotace, došlo-li k ukončení specializačního vzdělávání rezidenta na daném rezidenčním místě.

(13) V případě zániku akreditovaného zařízení s rezidenčním místem bez nástupnické právnické osoby podle § 17 odst. 9 nebo v případě zániku, odnětí či vypršení platnosti akreditačního zařízení umožní ministerstvo rezidentovi dokončení specializační přípravy na rezidenčním místě v jiném akreditovaném zařízení. Ministerstvo rozhodne o změně čerpání dotace, splňuje-li akreditované zařízení podmínky podle Metodiky dotačního řízení platné v době vydání rozhodnutí.

§ 21b

Výběr rezidenta

(1) Akreditované zařízení s rezidenčním místem vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí toto zařízení ministerstvu. Ministerstvo uve-

řejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup po dobu minimálně 10 pracovních dnů. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem nejpozději do 30. září příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo ve výběrovém řízení podle předchozího odstavce, oznámí akreditované pracoviště s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede akreditované zařízení s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Akreditované zařízení s rezidenčním místem se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Vybraný uchazeč se stává rezidentem okamžikem uzavření smlouvy (stabilizační dohody) s ministerstvem. Vzor smlouvy uveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku.

§ 21c

Povinnosti rezidenta

(1) Rezident je povinen:

- a) řádně plnit všechny požadavky vzdělávacího programu a dbát pokynů školitele,
- b) nejpozději v termínu minimální délky specializačního vzdělávání, zvýšeném o 3 roky, dokončit specializační vzdělávání úspěšným absolvováním atestačních zkoušky a
- c) vykonávat povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České republiky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident.

(2) Při porušení povinností podle odstavce 1 má rezident povinnost uhradit náklady vynaložené ze státního rozpočtu na jeho rezidenční místo v poměrné výši za podmínek stanovených ve smlouvě podle § 21b odst. 4.

(3) Ministerstvo rozhodne o upuštění od povinností podle odstavce 2, jestliže splnění povinností rezidenta podle odstavce 1 prokazatelně bránila překážka, jež nastala nezávisle na vůli rezidenta a bránila mu ve splnění jeho povinností, a jestliže nebylo možné předpokládat, že by rezident tuto překážku odvrátil nebo překonal, a dále, že by v době vzniku závazku tuto

překážku předvídal. Účinky vylučující odpovědnost jsou omezeny pouze na dobu, dokud trvá překážka, s níž jsou tyto účinky spojeny.

§ 21d

Povinnosti akreditovaného zařízení s rezidenčním místem

Akreditované zařízení s rezidenčním místem je kromě povinností stanovených v § 18 dále povinno

- a) zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- b) hlásit změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, a to do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo, a
- c) nahlásit datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do týdne ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly.

Certifikovaný kurz

§ 21e

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu zdravotničtí pracovníci získávají zvláštní odbornou způsobilost pro vymezené činnosti, které prohlubují získanou specializovanou způsobilost, v případě farmaceutů také získanou odbornou způsobilost. Certifikovaným kurzem nelze nahradit získání odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Certifikovaný kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu. Vzdělávací programy certifikovaných kurzů trvají minimálně 1 rok. Ministerstvo je zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání zvláštní odborné způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a rozsah činností, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Vzdělávací program dále stanoví, která specializovaná způsobilost je předpokladem pro zařazení do certifikovaného kurzu. Vzdělávací program může stanovit požadavky na zdravotní způsobilost.

(4) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absencí z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absencí z hodin teoretického vyučování.

(5) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

(6) Obory certifikovaných kurzů a minimální délku vzdělávání v nich stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 21f

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává žadatel akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle části sedmé nebo osmé, v případě farmaceutů s odbornou způsobilostí úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2, a pokud to kapacita akreditovaného zařízení umožňuje, akreditované zařízení zařadí žadatele do certifikovaného kurzu do jednoho měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí žadatele s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 21g

(1) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

(2) Průběh certifikovaného kurzu zajišťuje akreditované zařízení. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka certifikovaného kurzu nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(3) Akreditované zařízení potvrdí účastníkovi splnění všech požadavků daných vzdělávacím programem certifikovaného kurzu.

(4) Pokud certifikovaný kurz zajišťuje více akreditovaných zařízení, potvrzení splnění všech požadavků podle předchozího odstavce a započtení praxe podle odstavce 2 provádí to akreditované zařízení, které zařadilo žadatele do certifikovaného kurzu.

§ 21h

(1) Certifikovaný kurz se ukončuje zkouškou před komisí zřízenou ministerstvem. Náležitosti závěrečné zkoušky a složení komise stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Předpokladem pro vykonání zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(3) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu, certifikát o zvláštní odborné způsobilosti.

§ 22

Celoživotní vzdělávání

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti vykonávající zdravotnické povolání se celoživotně vzdělávají.

(2) Celoživotní vzdělávání je průběžné obnovování vědomostí, dovedností a způsobilosti odpovídající získané odbornosti v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(3) Formy celoživotního vzdělávání jsou zejména samostatné studium odborné literatury, účast na kurzu, školicí akci, seminářích, odborných a vědeckých konferencích a kongresech v České republice a v zahraničí, absolvování klinické stáže v akreditovaném zařízení v České republice nebo v obdobných zařízeních v zahraničí, účast na odborně vědeckých aktivitách, publikační a pedagogická činnost a vědecko-výzkumná činnost.

(4) Celoživotní vzdělávání organizují a pořádají zejména ministerstvo, vysoké školy připravující studenty k výkonu zdravotnického povolání, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora, Česká lékárnická komora a odborné lékařské společnosti ve spolupráci s akreditovanými vzdělávacími zařízeními, zdravotnickými zařízeními, Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou správou sociálního zabezpečení. Každý pořadatel tohoto vzdělávání vydává účastníkům potvrzení o účasti na školicí akci.

(5) Účast na celoživotním vzdělávání se považuje za prohlubování kvalifikace podle jiného právního předpisu¹²⁾.

§ 23

Průkaz odbornosti

(1) Průkaz odbornosti je dokument, který obsahuje průběžné záznamy o druhu a délce absolvované odborné praxe, o zápisu do specializačního vzdělávání, o průběhu tohoto vzdělávání a o vykonaných atestač-

ních zkouškách, popřípadě o doškolení podle § 6, 9 a 12, a o absolvování akcí v rámci celoživotního vzdělávání.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

- a) odborné praxi a o výkonu povolání na pracovišti provádějí zaměstnavatelé,
- b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace,
- c) absolvování jednotlivých částí vzdělávacího programu a splnění požadavků daných tímto programem provádí akreditovaná zařízení, která vzdělávací program nebo jeho část zajišťují,
- d) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen atestační komise,
- e) účasti na vzdělávacích akcích provádějí jejich pořadatelé,
- f) doškolení při přerušení výkonu zdravotnického povolání provádí zdravotnické zařízení, v němž doškolení probíhalo.

(3) Průkaz odbornosti vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, na základě jeho žádosti.

ČÁST SEDMÁ

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE, ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA ZÍSKANÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICĚ A VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB HOSTUJÍCÍ OSOBOU

Díl 1

Základní ustanovení

§ 24

(1) Tato část se vztahuje na

- a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),
- b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“) a uznávání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a ověření znalosti českého jazyka (dále jen „jiná způsobilost“) a
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

¹²⁾ § 230 zákoníku práce.

na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této části se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

- a) státního příslušníka členského státu [§ 2 písm. h)],
- b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
- c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)¹³⁾,
- d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo v jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství¹⁴⁾,
- e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého výzkumu¹⁵⁾,
- f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenech d) a e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁶⁾,
- g) osoby, které byl na území České republiky přiznán azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁷⁾, a
- h) zaměstnance vyslaného na území České republiky v rámci volného poskytování služeb, pokud odbornou kvalifikaci pro výkon zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta (dále jen „zdravotnické povolání“) získal nebo toto povolání vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“).

(3) Při uznávání odborné kvalifikace se postupuje

- a) podle dílu 3 v případě odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo specializované způsobilosti v oborech specializačního vzdělávání uvedených v seznamu (§ 28a odst. 2), nebo

b) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)} a podle § 31 v případě jiných oborů specializačního vzdělávání než uvedených v Seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

§ 25

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu zdravotnického povolání a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání získána nebo toto povolání bylo vykonáváno v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}, a to pouze pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

¹⁴⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty.

¹⁵⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

¹⁶⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

¹⁷⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

§ 26

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

§ 26a

Spolupráce členských států

(1) Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytnou.

(2) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž zdravotnický pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat zdravotnické povolání, na jeho žádost informace o trestním postihu této osoby v České republice, pokud postih souvisí s výkonem zdravotnického povolání. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

Díl 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 27

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

(1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání na základě oznámení (§ 27a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 27b).

(2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud jí na území členského státu, ve kterém je usazena, oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno.

(3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.

(4) Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora¹⁸⁾ zapíše do seznamu hostujících osob na dobu 12 měsíců hostující

osobu na základě oznámení ministerstva. Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora vyškrtne ze seznamu hostujících osob hostující osobu, zanikne-li jí oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání anebo dozvídá-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.

(5) Hostující osoba podléhá disciplinární pravomoci a disciplinárnímu řízení osob vykonávajících zdravotnické povolání¹⁸⁾.

(6) Lékaři, zubní lékaři nebo farmaceuti, jejichž doklad o dosažené odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 28a nebo 28b, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen „označení odbornosti“) uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 27b, vykonává se zdravotnické povolání pod označením odbornosti podle tohoto zákona.

(7) Hostující osoba vykonává své povolání pod označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.

(8) Je-li služba poskytována pod označením odbornosti podle odstavce 7, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda

- a) činnost v členském státě původu podléhá povolovacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,
- b) je zapsána v seznamu hostujících osob v České republice.

§ 27a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotnické služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu zdravotnického zařízení. K oznámení se přikládá

¹⁸⁾ Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů.

- a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost uchazeče; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlednutí,
- b) údaj o adrese pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,
- c) doklad o oprávnění vykonávat zdravotnické povolání,
- d) doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající zdravotnické povolání a že ji oprávnění k výkonu tohoto povolání v členském státě původu nebylo v okamžiku vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,
- e) doklad o dosažené odborné kvalifikaci,
- f) doklad podle odstavce 5, není-li zdravotnické povolání v členském státě původu regulováno, a
- g) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu upravujícímu zdravotnická zařízení³); za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě.

Doklady podle písmen d) a g) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní péči na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba dokládá při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v členském státě původu vykonávala odpovídající zdravotnické povolání po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které ji odborně při-

pravilo pro výkon odpovídajícího zdravotnického povolání v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotnické služby.

§ 27b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci hostující osoby. Nepřístupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace hostující osoby podle odstavce 3, bezodkladně tuto skutečnost hostující osobě sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby podle odstavce 3, pokud hostující osoba je pozvána do České republiky

- a) organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{18a}), vysokou školou^{18b}) nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo
- b) zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů.

(2) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci hostující osoby

- a) v případě hostující osoby, která příslušné zdravotnické povolání na území České republiky vykonává nebo vykonávala jako hostující nebo usazená osoba a které byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}),
- b) v případě hostující osoby, která splňuje podmínky automatického uznávání (§ 28a nebo § 28b), nebo
- c) pokud odborná kvalifikace hostující osoby splňuje podmínky právního předpisu práva Evropského společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušného zdravotnického povolání, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláním a přípravou vyžadovanou pro výkon tohoto zdravotnického povolání v různých člen-

^{18a}) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{18b}) Zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

ských státech podle zvláštního právního předpisu^{18b}).

(3) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 27a odst. 1. Vyskytnou-li se obtíže, které by mohly vést k prodloužení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí hostující osobě důvody prodloužení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno; toto usnesení hostující osobě doručí ve lhůtě podle věty první. Rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá do 7 týdnů od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 27a odst. 1. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}), pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí se prokazuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}) zejména rozdílovou zkouškou. Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(6) Právo výkonu zdravotnického povolání na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

- a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 5, nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3, 4 nebo 5, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu

s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání hostující osoby.

(7) Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle části sedmé dílu 3 tohoto zákona nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

§ 27c

Ministerstvo oznámí České lékařské komoře, České stomatologické komoře nebo České lékárnické komoře skutečnosti podle § 27a odst. 3 a 5 a § 27b odst. 6.

Díl 3

Uznávání odborné kvalifikace
a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu
zdravotnického povolání

§ 28

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání zdravotnického povolání je rovněž ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky může ten, jemuž byla uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost. O uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti rozhoduje ministerstvo. V případě lékařů se specializovanou způsobilostí v oboru posudkové lékařství rozhoduje o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti jako uznávací orgán Ministerstvo práce a sociálních věcí.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu zdravotnického povolání, se uznává

- a) na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen „automatické uznávání odborné kvalifikace“),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}).

§ 28a

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, pokud dále není stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropského společenství

(body V.1, V.3 a V.6 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen „seznam dokladů“), který obsahuje

- a) název dokladu o dosažené odborné kvalifikaci vydávaného na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu zdravotnického povolání,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,
- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směrnici Evropského společenství (dále jen „referenční den“),
- e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směrnici Evropského společenství a že členský stát původu tomuto dokladu přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu.

(4) Pro účely výkonu zdravotnického povolání se dokladům podle odstavců 2 a 3 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

(5) V případě doplňující odborné praxe podle § 11 odst. 1 písm. b) ministerstvo automaticky uzná jako doklad o dosažené kvalifikaci potvrzení vydané příslušnými orgány členského státu osvědčující, že zúčastněná osoba vykonávala dotyčné činnosti po stejnou dobu v domovském členském státě.

§ 28b

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem, a to i když nesplňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával příslušné zdravotnické povolání po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak. Pro účely výkonu zdravotnického povolání se těmto dokladům na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, vydávané v České republice.

(3) V případě uznávání odborné kvalifikace lékařů se specializovanou způsobilostí, kterou získali v rámci rozvolněné přípravy (§ 5 odst. 4), kterou zahájili nejpozději 31. prosince 1983 a která se řídila právními předpisy příslušné členské země platnými ke dni 20. června 1975, se postupuje podle odstavce 2.

(4) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře se specializovanou způsobilostí i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 vydaný ve Španělsku lékařům, kteří dokončili specializovanou odbornou přípravu před 1. lednem 1995, i když tato odborná příprava nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, pokud je doklad o této kvalifikaci doplněn potvrzením vydaným příslušnými španělskými orgány a osvědčujícím, že dotyčná osoba složila zvláštní zkoušku způsobilosti v rámci výjimečných opatření týkajících se uznávání stanovených příslušným španělským právním předpisem (královský dekret 1497/99), za účelem zjištění, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s úrovní lékařů, kteří jsou držiteli dokladu o kvalifikaci odborného lékaře uvedeného pro Španělsko v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2).

(5) Ministerstvo uzná jako doklad o dosažené specializované způsobilosti lékaře v oboru „všeobecné praktické lékařství“ i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2 doklad vydaný členským státem, který potvrzuje právo vykonávat na území tohoto členského státu povolání všeobecného lékaře na základě nabytých práv.

(6) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci zubního lékaře i bez doložení výkonu povolání podle odstavce 2, pokud jde o italské, španělské, rakouské nebo slovenské doklady vydané osobám, jejichž odborná příprava byla zahájena před referenčními dny, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány členského státu, pokud dále není stanoveno jinak. Toto osvědčení musí prokazovat, že jeho držitel úspěšně ukončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu, které splňuje minimální požadavky

v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství.

(7) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Itálii osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu v období od 29. ledna 1980 do 31. prosince 1984 včetně, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Itálie. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a složení zkoušky způsobilosti prováděné příslušnými italskými orgány za účelem zjištění, zda tyto osoby mají úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s osobami, které jsou držiteli dokladů uvedených pro Itálii v seznamu dokladů (§ 28a odst. 2). Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství, složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(8) Ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci lékaře pro výkon povolání zubního lékaře, který byl vydán v Rumunsku osobám, které zahájily vysokoškolskou odbornou přípravu před 1. říjnem 2003, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány Rumunska. Toto osvědčení musí prokazovat splnění podmínek podle odstavců 1 a 2 a zkoušku způsobilosti. Pokud toto osvědčení prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil nejméně tříleté studium, které je rovnocenné studiu splňujícímu minimální požadavky na odbornou přípravu zubního lékaře v souladu s příslušným předpisem práva Evropského společenství, složení zkoušky způsobilosti se nepožaduje.

(9) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držiteli kvalifikace „feldšer“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi lékaře.

(10) Doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, se uzná podle odstavce 1, pokud uchazeč zároveň s dokladem předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu pro účely výkonu zdravotnického povolání přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(11) Československé doklady se považují za české doklady.

§ 29

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon příslušného zdravotnického povolání v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon příslušného zdravotnického povolání, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínky zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 30

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením, které uchazeč učiní před příslušným orgánem členského státu původu nebo notářem usazeným v členském státě původu.

§ 31

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a o uznávání jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání se postupuje podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a}). Řízení probíhají samostatně nebo jako společné řízení.

(2) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a o uznání jiné způsobilosti ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

§ 32

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- a) posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- b) posouzením vzdělávání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce, nebo
- c) pohovorem; postup ověření znalosti českého jazyka pohovorem stanoví prováděcí právní předpis.

§ 33

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání, je oprávněna užívat označení odbornosti podle tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ JINÝCH OSOB NEŽ UCHAZEČŮ UVEDENÝCH V ČÁSTI SEDMÉ

Postup a podmínky při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

§ 34

(1) Podle této části se postupuje při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, na které se nevztahuje část sedmá.

(2) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří nejsou osobami vyjmenovanými v části sedmé nebo nezískali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě, jsou způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném k výkonu zdravotnického povolání se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(3) Uchazeči o vykonání aprobační zkoušky musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštních právních předpisů¹⁹⁾ (dále jen „nostrifikace“).

(4) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí podle zkušební řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje minister-

stvo jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a lékařských a farmaceutických fakult. Na základě vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 240 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem podle odstavců 2 a 3. Pokud se uchazeč omluví ministerstvu z účasti na kterékoliv části aprobační zkoušky, řízení se usnesením přerušuje na dobu, než se uchazeč znovu přihlásí k aprobační zkoušce, nejdéle však na dobu 1 roku; po marném uplynutí této doby se řízení zastaví. Pokud uchazeč nevyhoví v kterékoliv části aprobační zkoušky, ministerstvo rozhodne o neuznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(5) Pokud osobám uvedeným v odstavci 2 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států, ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustí a vydá rozhodnutí do 90 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem. V případě posuzování způsobilosti podle § 24 odst. 3 písm. a) ministerstvo posoudí, zda uchazeč splňuje minimální požadavky podle právního předpisu upravujícího minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie^{19a)}. Pokud uchazeč tyto požadavky splňuje, ministerstvo uzná způsobilost k výkonu povolání automaticky podle části sedmé. V ostatních případech ministerstvo při uznávání způsobilosti k výkonu povolání postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{10a)}.

(6) Ministerstvo vede evidenci uchazečů o vykonání aprobační zkoušky a o vykonaných aprobačních zkouškách.

§ 35

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyku než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání. Na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v roz-

¹⁹⁾ Zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{19a)} Vyhláška č. 392/2004 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na akreditované zdravotnické magisterské studijní programy všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie.

sahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří získali předcházející vzdělání v českém nebo slovenském jazyce.

§ 36

Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 34 vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, osobám uvedeným v § 34 odst. 2, pokud žadatel

- a) je pozván do České republiky organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou vykonávající činnost školy zapsané do rejstříků škol a školských zařízení^{18a)}, vysokou školou^{18b)}, výzkumnou institucí^{19b)} nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností,
- b) je pozván do České republiky zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů, nebo
- c) hodlá absolvovat praktickou část aprobační zkoušky po složení prvních dvou částí aprobační zkoušky, a to na dobu trvání praktické části aprobační zkoušky, stanovenou právním předpisem upravujícím zkušební řád pro atestační zkoušky a pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta^{19c)}.

ČÁST DEVÁTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY A SANKCE

§ 36a

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává a sankce za správní delikty ukládá ministerstvo.

(2) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání, doplňující odbornou praxi nebo certifikovaný kurz v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. b) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. c) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání, doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. e) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,
- f) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(3) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení s rezidenčním místem dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. b) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání,
- c) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. c) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání,
- d) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. d) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání,
- e) v rozporu s § 18 odst. 1 písm. e) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky,
- f) v rozporu s § 18 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání,
- g) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,
- h) v rozporu s § 21d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo,
- i) v rozporu s § 21d písm. c) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta.

^{18b)} Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

^{19c)} Vyhláška č. 395/2004 Sb., kterou se stanoví zkušební řád pro atestační zkoušky a pro aprobační zkoušky lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

(4) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a odstavce 3 písm. d), h) a i),
- b) od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) až c), e) a f) a odstavce 3 písm. a) až c) a e) až g).

(5) Při stanovení sankce se přihlédne k délce doby, po kterou porušování povinnosti trvalo, k okolnostem, za nichž k protiprávnímu jednání došlo, a k následkům tohoto jednání.

(6) Řízení o uložení sankce lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se ministerstvo o porušení povinnosti dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu nelze uložit, byla-li za totéž jednání uložena pokuta podle jiných právních předpisů.

(8) Na řízení o správních deliktech se vztahuje správní řád.

(9) Pokutu vybírá ministerstvo a pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(10) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{19d)}.

ČÁST DESÁTÁ ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 37

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, označení odbornosti lékaře, zubního lékaře a farmaceuta se specializovanou způsobilostí, minimální délku specializačního vzdělávání podle vzdělávacích programů a převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání a na základní kmeny,
- b) činnosti lékařů, zubních lékařů a farmaceutů,
- c) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- d) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání specializované způsobilosti v oboru „všeobecné praktické lékařství“,

- e) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- f) zkušební řád atestační zkoušky, aprobační zkoušky a závěrečné zkoušky certifikovaného kurzu,
- g) obory certifikovaných kurzů a minimální délku vzdělávání v nich,
- h) postup ověření znalosti českého jazyka pohovorem a
- i) postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta.

(2) Vláda stanoví nařízením výši úhrady za atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu a aprobační zkoušku.

ČÁST JEDENÁCTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 38

(1) Účast členů na jednáních akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí zřizovaných ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu²⁰⁾, při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na jednání komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti²¹⁾. Členům komise se poskytuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21a)}.

(2) Atestační zkoušku, závěrečnou zkoušku certifikovaného kurzu a aprobační zkoušku provádí pověřená organizace za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši

^{19d)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 200 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

^{21a)} § 156 a násl. zákona č. 262/2006 Sb.

úhrady stanoví vláda nařízením. Tato úhrada je příjmem pověřené organizace^{21b)}.

(3) Členové akreditačních, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni.

§ 38a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen „jiná osoba“) na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínek stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializované způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „stáž“).

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

- a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,
- b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,
- c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby, oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,
- d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,
- b) druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,
- c) určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,

d) místo výkonu stáže,

e) den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a závodní preventivní péči po dobu stáže zaměstnanci poskytuje zařízení závodní preventivní péče jiné osoby.

§ 39

(1) Ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora jsou povinny informovat členský stát, v němž hodlá fyzická osoba vykonávat zdravotnické povolání, o trestním, správním nebo disciplinárním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

(2) V případě žádosti příslušného orgánu členského státu o poskytnutí informace o trestním, správním nebo disciplinárním postihu fyzické osoby v České republice jsou ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora povinny poskytnout požadované informace ve lhůtě 3 měsíců od doručení žádosti.

(3) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti se zapisují do seznamu členů nebo do seznamu hostujících osob, který vede Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora podle zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře¹³⁾.

§ 40

Tento zákon se vztahuje i na lékaře, zubní lékaře a farmaceuty, kteří vykonávají zdravotnické povolání v působnosti jiných ústředních správních úřadů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

§ 40a

Vykonávat zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta na území České republiky, a to i dočasně nebo příležitostně, nebo užívat označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona nebo nejsou zapsáni v seznamu členů podle § 39 odst. 3, je zakázáno²²⁾.

^{21b)} Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 21 a 24 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 41
zrušen

§ 42

(1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.

(2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle příslušného předpisu Evropských společenství¹⁾, osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle uvedeného předpisu.

(3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům podle příslušného předpisu Evropských společenství¹⁾ a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy, včetně specializačního vzdělání, zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.

(4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, který hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získal v České republice doklad o odborné nebo specializované způsobilosti, jehož název neodpovídá žádnému z názvů dokladů o dosažené kvalifikaci vydávaných Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou dokladům o dosažené kvalifikaci vydávaným Českou republikou, které jsou uvedeny v příslušné příloze směrnice 2005/36/ES.

(5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle to-

hoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.

(6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta osvědčení potvrzující i jiné skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropského společenství.

(7) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 5 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.

(8) Ministerstvo vydá na základě žádosti osvědčení o získání specializované způsobilosti podle § 44 odst. 1 až 5 a 7.

§ 43

Do dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost ustanovení § 34 odst. 1 až 4 platí pro státní příslušníky členských států Evropské unie obdobně.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 44

(1) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, urologie nebo hygiena a epidemiologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem příslušného specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie, pokud si doplní chybějící

část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bez doplnění odborné praxe podle věty první až páté získávají specializovanou způsobilost ti, kteří získali osvědčení České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe a nejméně 5 z posledních 6 let nepřetržitě vykonávali zdravotnické povolání lékaře.

(2) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru všeobecné lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro dospělé stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro děti a dorost stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud v oboru pediatrie pracují déle než 3 roky, z toho alespoň 1 rok v primární péči.

(3) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, všeobecné lékařství nebo urologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(4) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

- a) specializaci v nástavbovém oboru, získávají specializovanou způsobilost v obdobném oboru specializačního vzdělávání stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- b) specializaci v nástavbovém oboru audiologie nebo foniatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru audiologie a foniatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let od účinnosti tohoto zákona,
- c) specializaci v nástavbovém oboru dětská psychiatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětská a dorostová psychiatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- d) specializaci v nástavbovém oboru fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace, získávají specializovanou způsobilost v oboru rehabilitační a fyzikální medicína stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- e) specializaci v nástavbovém oboru hygiena všeobecná a komunální, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena obecná a komunální stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- f) specializaci v nástavbovém oboru hygiena výživy a předmětů běžného užívání, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena výživy stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- g) specializaci v nástavbovém oboru hygiena práce a nemocí z povolání, získávají specializovanou způsobilost v oboru pracovní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- h) specializaci v nástavbovém oboru léčení alkoholismu a jiných toxikománií, získávají specializovanou způsobilost v oboru návykové nemoci stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- i) specializaci v nástavbovém oboru plicní chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru hrudní chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- j) specializaci v nástavbovém oboru přenosné nemoci, získávají specializovanou způsobilost v oboru infekční lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- k) specializaci v nástavbovém oboru traumatologie, získávají specializovanou způsobilost v oboru úrazová chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- l) specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(5) Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních

předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru stomatologie a absolvovali odbornou praxi ve zdravotnickém zařízení v minimální délce 36 měsíců, získávají způsobilost k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře [§ 7 odst. 3 písm. b)]. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru čelistní ortopedie, získávají specializovanou způsobilost v oboru ortodoncie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nástavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru orální a maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(6) Způsobilost dentisty získaná podle dřívějších právních předpisů²³⁾ zůstává nedotčena. Za výkon povolání dentisty se považuje činnost preventivní, konzervativní a protetické ošetření chrupu, jednoduchá extrakce zubů a kořenů a ošetření chronických zánětů dásní. K výkonu ostatních činností, k nimž je způsobilý zubní lékař podle tohoto zákona, není dentista oprávněn.

(7) Farmaceuti, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

- a) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie nebo klinická farmacie, získávají specializovanou způsobilost v obdobném specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- b) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- c) specializaci I. nebo II. stupně v základním oboru farmaceutická analytika, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- d) specializaci II. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- e) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie a v nástavbovém oboru léčivé rostliny nebo organopreparáty a mikrobiologické a imunobiologické přípravky nebo radioaktivní přípravky nebo technologie lékových forem nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializo-

vanou způsobilost ve specializačním oboru farmaceutická technologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

- f) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nástavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biologické a mikrobiologické kontrolní metody nebo farmakologie a toxikologie léčiv nebo radioaktivní přípravky, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru klinická farmacie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- g) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nástavbovém oboru organizace a řízení farmacie nebo specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nástavbovém oboru farmakologie a toxikologie léčiv nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- h) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nástavbovém oboru galenická farmacie nebo laboratorní diagnostika nebo léčivé rostliny nebo veterinární farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- i) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická analytika a v nástavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biochemická mikrobiologická kontrolní metoda nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(8) V případě pochybností, zda lékař, zubní lékař nebo farmaceut splňuje podmínky pro získání specializované způsobilosti ve specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu, rozhodne ministerstvo do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(9) Zdravotničtí pracovníci zařazení ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů ji mohou ukončit buď podle dosavadních právních předpisů, nejpozději však do 30. června 2005, nebo podle tohoto zákona.

(10) Zdravotnickým pracovníkům zařazeným ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů se zapo-

²³⁾ Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech.

Vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění pozdějších předpisů.

čte absolvovaná část specializační přípravy do specializačního vzdělávání podle tohoto zákona.

(11) Vzdělávací zařízení zabezpečující specializační přípravu podle dosavadních právních předpisů se považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Do doby zveřejnění vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu se uskutečňuje specializační vzdělávání podle dosavadních specializačních náplní.

(13) Index, do kterého se přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o specializační přípravě a jiných vzdělávacích akcích, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

(14) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří vykonávají zdravotnické povolání podle dosavadních právních předpisů, jsou povinni předložit doklad o zdravotní způsobilosti a o bezúhonnosti svému zaměstnavateli, jde-li o zaměstnance, nebo správnímu úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu³⁾, a to do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Příloha k zákonu č. 95/2004 Sb.
zrušena

ČÁST DVANÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 45

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem ode dne jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení části sedmé a § 34 odst. 5, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

* * *

1. Zákon č. 125/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., a některé další zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. dubna 2005).

2. Zákon č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony nabyl účinnosti dnem 1. července 2008.

3. Zákon č. 189/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2008).

Předseda vlády:

Ing. Topolánek v. r.

339**PŘEDSEDA VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 96/2004 Sb.,

o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 125/2005 Sb., zákonem č. 111/2007 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb. a zákonem č. 189/2008 Sb.

ZÁKON**o nelékařských zdravotnických povoláních**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

**PODMÍNKY ZÍSKÁVÁNÍ A UZNÁVÁNÍ
ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU NELEKÁŘSKÝCH
ZDRAVOTNICKÝCH POVOLÁNÍ
A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH
S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE**

HLAVA I**OBEČNÁ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy práva Evropských společenství¹⁾ a upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče v České republice,
- b) celoživotní vzdělávání zdravotnických pracovníků a vzdělávání jiných odborných pracovníků,
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče
 1. osob, které získaly tuto způsobilost v jiném členském státě než v České republice (hlava VII),
 2. osob uvedených v hlavě VIII a
- d) volné poskytování služeb hostující osoby (hlava VII).

(2) Tento zákon se vztahuje na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací. Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl. Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny. Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany. Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu. Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány. Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby. Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.

souvisejících s poskytováním zdravotní péče, vykonávaných fyzickou osobou, která hodlá vykonávat povolání na území České republiky jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec anebo jako osoba usazená nebo hostující.

(3) Na vzdělávání zdravotnických pracovníků podle tohoto zákona se nevztahuje zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání^{1a)}.

(4) Tento zákon se nevztahuje na podmínky získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, které jsou upraveny zvláštním právním předpisem^{1b)}.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností při poskytování zdravotní péče podle tohoto zákona,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání podle tohoto zákona,
- c) jiným odborným pracovníkem fyzická osoba provádějící činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisí; za činnosti, které přímo souvisí s poskytováním zdravotní péče, se považují činnosti stanovené právními předpisy^{1c)},
- d) akreditovaným magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor v rámci příslušného studijního programu, který byl akreditován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle zvláštního právního předpisu²⁾,
- e) akreditovaným zdravotnickým magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor podle písmene d), kterému bylo uděleno souhlasné stanovisko Ministerstva zdravotnictví (dále jen

„ministerstvo“) ke způsobilosti absolventů vykonávat zdravotnické povolání podle zvláštního právního předpisu²⁾,

- f) absolvováním střední zdravotnické školy získání úplného středního odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- g) absolvováním vyšší zdravotnické školy získání vyššího odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- h) indikací pověření k výkonu činnosti na základě pokynu, ordinace, objednávky nebo lékařského předpisu,
- i) pacientem fyzická osoba, které se poskytuje zdravotní péče³⁾,
- j) pověřenou organizací univerzita, organizace zřízená ministerstvem nebo jiná právnická osoba, která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy; za univerzitu se považuje vysoká škola univerzitní^{3a)}, která uskutečňuje příslušný akreditovaný zdravotnický magisterský nebo bakalářský studijní program a která vykonává činnosti na základě tohoto zákona a smlouvy,
- k) profesním sdružením profesní organizace nebo odborná společnost, která je právnickou osobou nebo organizační složkou právnické osoby a která sdružuje fyzické osoby s odbornou nebo specializovanou způsobilostí vykonávající zdravotnické povolání za účelem podpory odborné úrovně svých členů,
- l) členským státem členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace,
- m) rezidenčním místem školicí místo ve zdravotnickém zařízení, na němž je účastníkovi specializačního vzdělávání spolufinancováno specializační vzdělávání ze státního rozpočtu,
- n) rezidentem účastník specializačního vzdělávání,

^{1a)} Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.

^{1b)} Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} § 86 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.

²⁾ Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

^{3a)} § 2 zákona č. 111/1998 Sb.

který se účastní specializačního vzdělávání na rezidenčním místě.

§ 3

Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka má ten, kdo

- a) má odbornou způsobilost podle tohoto zákona, nebo jemuž byla uznána odborná kvalifikace k výkonu zdravotnického povolání v souladu s ustanoveními hlavy VII nebo VIII tohoto zákona,
- b) je zdravotně způsobilý,
- c) je bezúhonný.

(2) Zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník je povinen doložit zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékařským posudkem^{3b)} vydaným na základě lékařské prohlídky. Lékařský posudek vydává registrující praktický lékař, a není-li, jiný praktický lékař. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku stanoví prováděcí právní předpis. Zdravotní způsobilost se zjišťuje

- a) před zahájením výkonu povolání a po přerušení výkonu povolání na dobu delší než 3 roky,
- b) v případě důvodného podezření, že došlo ke změně zdravotního stavu zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka,
 1. na vyžádání správního úřadu, který vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, jde-li o pracovníka, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, nebo o odborného zástupce, je-li ustanoven⁴⁾, nebo
 2. na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, který podle lékařského posudku lékaře zařízení závodní preventivní péče pozbyl zdravotní způsobilost k práci.

Fyzické osoby, kterým byla uznána zdravotní způsobilost podle hlavy VII, dokládají zdravotní způsobilost rozhodnutím ministerstva (§ 81) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají zdra-

votní způsobilost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 79).

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen⁵⁾. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka nebo též v jiných odůvodněných případech; zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, a zdravotnický pracovník, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, na vyžádání správního úřadu, který mu vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, je povinen doložit svoji bezúhonnost výpisem z evidence Rejstříku trestů nebo obdobného rejstříku, který nesmí být starší 3 měsíců. Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle hlavy VII, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva (§ 81) před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu (§ 80).

§ 4

Výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Za výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka se považuje výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a zvláštním právním předpisem^{1c)}, a dále řídicí, metodická, koncepční, kontrolní, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru nebo činnost související s poskytováním zdravotní péče, pokud je vykonávána zaměstnanci zdravotnického zařízení. Pro účely započítání výkonu povolání (§ 56, 57 a 67) se považuje za výkon povolání

- a) zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka řídicí, metodická, koncepční, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru vykonávaná v pracovněprávním vztahu zaměstnanci jiných než zdravotnických zařízení,
- b) zdravotnického pracovníka výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zdravotnickými pracovníky s odbornou způsobilostí v příslušném oboru v průběhu praktického vyučování v akreditovaných zdravotnic-

^{3b)} § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Trestní zákon.

kých magisterských nebo bakalářských studijních oborech.

(2) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu alespoň poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾. Pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu povolání se započítá doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené; v souhrnu se však nejvýše započte 6 měsíců v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona. Věty první až čtvrtá se nepoužijí pro prokázání doby výkonu povolání pro uznání kvalifikace na základě nabytých práv.

(3) Za výkon povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu (dále jen „výkon povolání bez odborného dohledu“) se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník způsobilý na základě indikace lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, které provádí bez ohledu na přítomnost nebo dosažitelnost rady a pomoci lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta a ke kterým získal osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (hlava VI); tento zákon a prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které zdravotnický pracovník může vykonávat i bez indikace lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta. Součástí výkonu povolání bez odborného dohledu je též kontrolní činnost podle zvláštního právního předpisu⁷⁾.

(4) Za výkon povolání pod odborným dohledem se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při dosažitelnosti rady a pomoci zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí. Odborný dohled může vykonávat také lékař, zubní lékař nebo farmaceut v rozsahu své způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání; rozsah těchto činností stanoví prováděcí právní předpis^{7a)}.

(5) Za výkon povolání pod přímým vedením se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický

pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při stálé přítomnosti a podle pokynů zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí. Přímé vedení může vykonávat také lékař, zubní lékař nebo farmaceut v rozsahu své způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání; rozsah těchto činností stanoví prováděcí právní předpis^{7a)}.

(6) Zdravotnický pracovník, který vykonává povolání uvedené v hlavě II

- a) dílu 1, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání odborné způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI,
- b) dílu 2, je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání specializované způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI, pokud není dále uvedeno jinak; prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které je zdravotnický pracovník způsobilý vykonávat bez odborného dohledu již před získáním specializované způsobilosti,
- c) dílu 3, není způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu.

HLAVA II

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI ZDRAVOTNICKÉHO PRACOVNÍKA

Díl 1

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné způsobilosti

§ 5

Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester,

⁶⁾ Zákoník práce.

⁷⁾ Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.

- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách,
- c) vysokoškolského studia ve studijních programech a studijních oborech psychologie – péče o nemocné, pedagogika – ošetrovatelství, pedagogika – péče o nemocné, péče o nemocné nebo učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději v akademickém roce 2003/2004,
- d) tříletého studia v oboru diplomovaná dětská sestra nebo diplomovaná sestra pro psychiatrii na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- e) studijního oboru všeobecná sestra na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- f) studijního oboru zdravotní sestra, dětská sestra, sestra pro psychiatrii, sestra pro intenzivní péči, ženská sestra nebo porodní asistentka na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo
- g) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Všeobecná sestra, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. e) až g), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání všeobecné sestry. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem. Povinnost podle věty první se nevztahuje na všeobecné sestry, které po získané odborné způsobilosti absolvovaly vysokoškolské studium ošetrovatelského zaměření nebo které získaly specializovanou způsobilost podle § 96 odst. 3.

(3) Za výkon povolání všeobecné sestry se považuje poskytování ošetrovatelské péče. Dále se všeobecná sestra ve spolupráci s lékařem nebo zubním lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu všeobecné sestry získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti všeobecný ošetrovatel.

§ 6

Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu porodních asistentek,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Porodní asistentka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání porodní asistentky. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání porodní asistentky se považuje poskytování zdravotní péče v porodní asistenci, to je zajištění nezbytného dohledu, poskytování péče a rady ženám během těhotenství, při porodu a šestinedělí, pokud probíhají fyziologicky, vedení fyziologického porodu a poskytování péče o novorozence; součástí této zdravotní péče je také ošetrovatelská péče o ženu na úseku gynekologie. Dále se porodní asistentka ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu porodní asistentky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti porodní asistent.

(5) Praktické vyučování v oboru uvedeném v odstavci 1 písm. a) musí být prováděno v akreditovaném zařízení.

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ergoterapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný ergoterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ergoterapeut, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru rehabilitační pracovník a pomaturitního specializačního studia

léčba prací, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Ergoterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ergoterapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ergoterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické nebo léčebné a rehabilitační péče v oboru ergoterapie (léčba prací).

§ 8

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických asistentů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný radiologický asistent na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru radiologický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Radiologický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání radiologického asistenta a získání specializované způsobilosti. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání radiologického asistenta se považuje zejména provádění radiologických zobrazovacích i kvantitativních postupů, léčebné aplikace ionizujícího záření a specifické ošetrovatelské péče poskytované v souvislosti s radiologickými výkony. Radiologický asistent provádí činnosti související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ a ve spolupráci s lékařem se podílí na diagnostické a léčebné péči. Činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany může radiologický asistent vykonávat, pokud splňuje požadavky stanovené zvláštním právním předpisem⁸⁾.

⁸⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 9

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotních laborantů,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotní laborant na vyšších zdravotnických školách,
- c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného zaměření nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody,
- d) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví, nebo
- e) střední zdravotnické školy v oboru zdravotní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Zdravotní laborant, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotního laboranta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zdravotního laboranta se považuje laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem a odborným pracovníkem v laboratorních metodách.

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského nebo

magisterského studijního oboru sociálního zaměření,

- b) nejméně tříletého studia v oborech sociálního zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotně-sociální pracovník, nebo
- c) specializačního studia v oboru zdravotně-sociální péče po získané odborné způsobilosti všeobecné sestry podle § 5.

(2) Za výkon povolání zdravotně-sociálního pracovníka se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické a rehabilitační péče v oboru zdravotně sociální péče. Dále se zdravotně-sociální pracovník podílí na ošetrovatelské péči v oblasti uspokojování sociálních potřeb pacienta.

§ 11

Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu optometristů, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studijního oboru optometrie, pokud byl zahájen nejpozději ve školním roce 2005/2006.

(2) Za výkon povolání optometristy se považuje činnost v rámci diagnostiky a korekce očních refrakčních vad a poradenství a aplikace kontaktních čoček.

§ 12

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortoptistů,
- b) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia ortoptika-pleoptika, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději ve školním roce 2006/2007, nebo
- c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a dlouhodobé přípravy v ortoptice a pleoptice, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 1994.

(2) Ortoptista, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b) a c), může vykonávat své

povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortoptisty. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortoptisty se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a diagnostické péče poskytované ve spolupráci s lékařem pacientům s motorickými nebo senzorickými očními poruchami, a prevence těchto poruch.

§ 13

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu asistentů ochrany veřejného zdraví,
- b) studia oboru diplomovaný asistent hygienické služby na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného nebo elektrotechnického zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu ochrana a podpora veřejného zdraví, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru asistent hygienické služby, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Asistent ochrany veřejného zdraví, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních práv-

ních předpisů⁹⁾). Za výkon povolání asistenta ochrany a podpory veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹⁾). Dále asistent ochrany a podpory veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany a podpory veřejného zdraví.

§ 14

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortotiků-protetiků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný ortotik-protetik na vyšších zdravotnických školách,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ortopedicko-protetický technik nebo jiné střední odborné školy ortoticko-protetického zaměření, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- d) rekvalifikačního kurzu akreditovaného podle zvláštního právního předpisu^{9a)} v oboru pro přípravu ortotiků-protetiků, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději do konce roku 2007.

(2) Ortotik-protetik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortotika-protetika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortotika-protetika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které ve spolupráci s lékařem navrhuje, zhotovuje, upravuje, opravuje a aplikuje individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky. Dále ortotik-protetik může ve spolupráci s lékařem upravovat sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a aplikovat je.

§ 15

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu nutričních terapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná dietní sestra na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný nutriční terapeut na vyšších zdravotnických školách, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru dietní sestra, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Nutriční terapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání nutričního terapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání nutričního terapeuta se považuje činnost v rámci preventivní péče na úseku klinická výživa a specifické ošetrovatelské péče zaměřené na uspokojování nutričních potřeb. Dále se nutriční terapeut ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 16

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zubních techniků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zubní technik na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zubní technik, zubní technik pro sluchově postižené nebo zubní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

⁹⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

^{9a)} § 108 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 524/2004 Sb., o akreditaci zařízení k provádění rekvalifikace uchazečů o zaměstnání a zájemců o zaměstnání.

(2) Zubní technik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zubního technika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatologických protéz a ortodontických pomůcek.

§ 17

Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu dentálních hygienistek, nebo
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná dentální hygienistka na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia stomatologická péče, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 1994.

(2) Dentální hygienistka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b) ve studiu zahájeném nejpozději ve školním roce 2004/2005, může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání dentální hygienistky. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání dentální hygienistky se považuje výchovná činnost v rámci zubní prevence. Dále dentální hygienistka na základě indikace zubního lékaře poskytuje preventivní péči na úseku dentální hygieny a pod odborným dohledem zubního lékaře asistuje při poskytování preventivní, léčebné a diagnostické péče na úseku zubního lékařství.

(4) Pokud způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti dentální hygienista.

§ 18

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského stu-

dijního oboru pro přípravu zdravotnických záchranářů,

- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotnický záchranář na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický záchranář, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999.

(2) Zdravotnický záchranář, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotnického záchranáře. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zdravotnického záchranáře se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče na úseku neodkladné, anesteziologicko-resuscitační péče a akutního příjmu. Dále se zdravotnický záchranář podílí na neodkladné léčebné a diagnostické péči.

§ 19

Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, nebo
- b) střední zdravotnické školy v oboru farmaceutický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Farmaceutický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání farmaceutického asistenta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání farmaceutického asistenta se považují odborné činnosti spojené zejména s přípravou, výdejem, kontrolou a uchováváním léčiv a zdravotnických prostředků.

§ 20

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu biomedicínských tech-

niků, který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b)}, nebo

- b) akreditovaného bakalářského studia v oborech elektrotechnického zaměření nebo nejméně tříletého studia na vyšších odborných školách v oborech elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínská technika.

(2) Za výkon povolání biomedicínské technika se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče v oboru biomedicínské techniky ve spolupráci s biomedicínským inženýrem nebo lékařem.

§ 20a

Odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu biotechnických asistentů, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studijního programu zaměřeného na aplikační oblasti biomedicínské techniky a informatiky ve zdravotnictví a akreditovaného kvalifikačního kurzu aplikovaná biotechnika.

(2) Za výkon povolání biotechnického asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče související s aplikací zdravotnických prostředků v oboru biomedicínské techniky a informatiky ve zdravotnictví zejména ve spolupráci s lékařem a biomedicínským inženýrem.

§ 21

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických techniků, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická technika.

(2) Za výkon povolání radiologického technika se považuje činnost související s radiační ochranou podle

zvláštního právního předpisu⁸⁾, především asistence radiologickému fyzikovi; pokud radiologický technik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem⁸⁾). Dále se radiologický technik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 21a

Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa se získává

- a) absolvováním akreditovaného zdravotnického bakalářského studia v oboru pro přípravu adiktologů,
- b) absolvováním nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011, nebo
- c) získáním způsobilosti všeobecné sestry a akreditovaného kvalifikačního kurzu adiktolog, pokud byl zahájen do konce roku 2011.

(2) Za výkon povolání adiktologa se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a rehabilitační péče v oboru adiktologie, to je prevence a léčba závislosti na návykových látkách a dalších závislostí.

Díl 2

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné a specializované způsobilosti

§ 22

Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává absolvováním akreditovaného magisterského jednooborového studijního oboru psychologie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu Psycholog ve zdravotnictví, který je prováděn vysokou školou podle zvláštního právního předpisu^{9d)}.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti

^{9b)} Vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.

^{9d)} § 60 zákona č. 111/1998 Sb.

psycholog ve zdravotnictví pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem klinického psychologa způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

(3) Specializovaná způsobilost psychologa ve zdravotnictví se získává úspěšným dokončením specializačního vzdělávání v trvání 5 let atestační zkouškou. Označení odbornosti psychologa ve zdravotnictví se specializovanou způsobilostí je klinický psycholog.

(4) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa se získává absolvováním nejméně pětiletého akreditovaného magisterského jednooborového studijního oboru psychologie a specializačního vzdělávání v oboru klinická psychologie, pokud bylo studium v akreditovaném magisterském studijním oboru zahájeno nejpozději ve školním roce 2008/2009.

(5) Za výkon povolání psychologa ve zdravotnictví (odstavec 1) se považuje činnost preventivní, diagnostická, léčebná, neodkladná, rehabilitační a dispenzární v oboru klinická psychologie prováděná bez indikace lékaře.

(6) Za výkon povolání klinického psychologa (odstavce 3 a 4) se považují činnosti uvedené v odstavci 5 a činnost posudková a revizní.

§ 23

Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda

(1) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda se získává absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie a absolvováním specializačního vzdělávání v oboru klinická logopedie v trvání 3 let; absolvováním specializačního vzdělávání získává logoped současně specializovanou způsobilost.

(2) Do doby získání odborné a specializované způsobilosti logoped pracuje ve zdravotnickém zařízení jako jiný odborný pracovník (§ 43) pod odborným dohledem klinického logopeda způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(3) Za výkon povolání klinického logopeda se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispenzární péče v oboru klinická logopedie.

§ 23a

Odborná způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta

(1) Způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta se získává

- a) absolvováním akreditovaného magisterského studijního programu speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním dalšího postgraduálního akreditovaného studia speciální pedagogika se zaměřením na zrakovou terapii, pokud bylo zahájeno do konce roku 2010, nebo
- b) absolvováním akreditovaného magisterského studijního programu speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopédie a absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu zraková terapie.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti zrakový terapeut pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem zrakového terapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializací v oboru oftalmologie.

(3) Za výkon povolání zrakového terapeuta se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispenzární péče v oboru zraková terapie (klinická oftalmopedie).

§ 24

Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,
- b) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,
- c) tříletého studia v oboru diplomovaný fyzioterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru fyzioterapeut nebo v oboru rehabilitační pracovník, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem fyzioterapeuta způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a) až c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu, pokud prokáže minimálně 1 rok výkonu povolání v oboru.

(4) Za výkon povolání fyzioterapeuta se považuje

činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné a rehabilitační péče v oboru fyzioterapie.

§ 25

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu radiologických fyziků, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická fyzika.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti radiologický fyzik pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem radiologického fyzika způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání radiologického fyzika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu⁸⁾; pokud radiologický fyzik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem⁸⁾. Dále se radiologický fyzik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 26

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v laboratorních metodách, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné zdravotnické laboratorní metody nebo kvalifikačního kurzu výroba, příprava a kontrola léčivých přípravků, nebo
- c) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, elektrotechnického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné laboratorní metody v ochraně a podpoře veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků pracuje ve zdravotnickém za-

řízení pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se považuje

- a) laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví,
- b) příprava léčivých přípravků na pracovištích nukleární medicíny, imunologických či mikrobiologických pracovištích zdravotnických zařízení nebo v zařízeních ochrany veřejného zdraví.

§ 27

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu biomedicínských inženýrů, který zabezpečuje odborné předpoklady pro získání způsobilosti k samostatné činnosti na elektrických zařízeních podle zvláštního právního předpisu^{9b)}, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínské inženýrství.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti biomedicínský inženýr pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání biomedicínského inženýra se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče ve spolupráci s lékařem.

§ 28

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného, sociálního, pedagogického nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditova-

ného kvalifikačního kurzu v ochraně veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů⁹⁾. Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se nepovažuje výkon státního zdravotního dozoru⁹⁾. Dále odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany veřejného zdraví.

Díl 3

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání pod odborným dohledem nebo přímým vedením

§ 29

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta se získává absolvováním

- a) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický asistent, nebo
- b) akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotnický asistent po získání úplného středního vzdělání nebo úplného středního odborného vzdělání a způsobilosti k výkonu povolání ošetřovatele podle § 36.

(2) Dále mají odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání

- a) zdravotnického záchranáře podle § 18, nebo
- b) porodní asistentky podle § 6.

(3) Za výkon povolání zdravotnického asistenta se považuje poskytování ošetřovatelské péče pod odborným dohledem všeobecné sestry nebo porodní asistentky. Dále se zdravotnický asistent ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, rehabilitační, neodkladné, diagnostické a dispenzární péči.

§ 30

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání labo-

ratorního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru laboratorní asistent.

(2) Za výkon povolání laboratorního asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 31

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru ortoticko-protetický technik.

(2) Za výkon povolání ortoticko-protetického technika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, při které jsou ve spolupráci s ortotikem-protetikem navrhovány, zhotovovány, upravovány, opravovány a aplikovány individuálně zhotovované ortopedické a protetické pomůcky a upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky, a dále ve spolupráci s lékařem upravovány a aplikovány sériově zhotovované ortopedické a protetické pomůcky.

§ 32

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru nutriční asistent.

(2) Za výkon povolání nutričního asistenta se považuje činnost v rámci specifické ošetřovatelské péče pod odborným dohledem nutričního terapeuta. Dále se nutriční asistent ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 33

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru asistent zubního technika nebo asistent zubního technika pro sluchově postižené.

(2) Za výkon povolání asistenta zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře a pod odborným dohledem zubního technika nebo zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatolo-

gických protéz, ortodontických pomůcek a dalších stomatologických výrobků.

§ 34

Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru dezinfektor.

(2) Za výkon povolání dezinfektora se považuje speciální ochranná dezinfekce prováděná zdravotnickým zařízením v jeho objektech a ohnisková dezinfekce, dezinfekce a deratizace, pokud je prováděna na základě rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví^{9c)}.

§ 35

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla zdravotnické záchranné služby, řidič vozidla rychlé zdravotnické pomoci nebo řidič vozidla rychlé lékařské pomoci.

(2) Za výkon povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se považuje činnost v rámci neodkladné péče a zdravotnické dopravy, kdy se pod odborným dohledem podílí na poskytování zdravotní péče na úseku neodkladné péče.

§ 36

Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetřovatele se získává absolvováním

- akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel,
- tříletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole v oboru ošetřovatel,
- akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka-pěstounka, charitní ošetřovatel, ošetřovatel nebo pestounka, pokud bylo studium zahájeno do konce roku 2004,
- studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru ošetřovatel/ošetřovatelka, ošetřova-

tel/ošetřovatelka se zaměřením na rodinnou výchovu nebo v oboru zdravotník prvního zaměření – ošetřovatelské a pečovatelské práce, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,

- nejméně 4 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství a složením zkoušky z předmětu ošetřovatelství, péče o nemocné nebo obdobného předmětu,
- 3 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,
- 4 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu zdravotnických záchranářů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,
- 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru všeobecná sestra, dětská sestra nebo zdravotní sestra, pokud jde o čtyřleté studium, nebo 1,5 ročníku studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, zdravotnický záchranář, ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud jde o dvouleté pomaturitní kvalifikační studium, případně nástavbové studium pro absolventy středních škol, nebo
- 4 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent.

(2) Za výkon povolání ošetřovatele se považuje poskytování ošetřovatelské péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu v oboru ošetřovatelství; dále se ošetřovatel ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné, rehabilitační, neodkladné a diagnostické péči.

§ 37

Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra nebo nevidomého a slabozrakého maséra se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru masér nebo nevidomý a slabozraký masér.

(2) Za výkon povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra se považuje činnost v rámci rehabilitační a léčebné péče pod přímým vedením fyzioter-

^{9c)} § 69 odst. 1 písm. e) zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2003 Sb.

peuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu nebo lékaře se specializací v oboru rehabilitační a fyzikální medicína.

§ 38

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka se získává absolvováním

- a) studia ukončeného závěrečnou zkouškou na zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru zdravotník druhého zaměření – laboratorní práce a lékárenství, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo
- b) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru laboratorní pracovník, pokud bylo studium zahájeno nejpozději v roce 2004.

(2) Za výkon povolání laboratorního pracovníka se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 39

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru zubní instrumentářka, nebo
- b) absolvováním dvouletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním zdravotnickém učilišti v oboru zubní instrumentářka.

(2) Za výkon povolání zubní instrumentářky se považuje činnost v rámci léčebné a diagnostické péče v zubním lékařství pod odborným dohledem zubního lékaře a výchovná činnost v rámci zubní prevence pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky.

§ 40

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla dopravy nemocných a raněných.

(2) Za výkon povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se považuje činnost pod odborným dohledem v rámci zdravotnické dopravy.

§ 41

Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru autoptický laborant nebo pitevní laborant-preparátor.

(2) Za výkon povolání autoptického laboranta se považuje činnost v rámci diagnostické péče na úseku patologie pod přímým vedením lékaře.

§ 42

Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru

- a) všeobecný sanitář,
- b) sanitář pro operační sál,
- c) sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení,
- d) sanitář pro zařízení lékárenské péče,
- e) sanitář pro lázně a léčebnou rehabilitaci, nebo
- f) sanitář pro autoptické oddělení nebo sanitář pro pitevnu.

(2) Dále odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání sanitáře mají fyzické osoby, které absolvovaly část studia na středních nebo vyšších zdravotnických školách nebo v akreditovaných zdravotnických studijních programech uskutečňovaných vysokými školami podle zvláštního právního předpisu²⁾, a to absolvováním

- a) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství, a to v oboru všeobecný sanitář, sanitář pro operační sál, sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení a sanitář pro autoptické oddělení,
- b) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu farmacie nebo oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, a to v oboru sanitář pro lékárenskou péči,
- c) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo zdravotnických záchranářů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru všeobecný sanitář a sanitář pro operační sál,

- d) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického vysokoškolského studijního programu pro přípravu fyzioterapeutů nebo ergoterapeutů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru sanitář pro láně a léčebnou rehabilitaci,
- e) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického vysokoškolského studijního programu pro přípravu odborných pracovníků v laboratorních metodách nebo zdravotních laborantů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení,
- f) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent nebo 2 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra nebo všeobecná sestra, pokud jde o čtyřleté studium, nebo 1 ročníku studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud jde o dvouleté pomaturitní kvalifikační studium, případně nástavbové studium pro absolventy středních škol, a to v oboru všeobecný sanitář, nebo
- g) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru laboratorní asistent, zdravotnický laborant, dietní sestra nebo nutriční asistent, a to v oboru sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení.
- (3) Za výkon povolání sanitáře se považuje pomocná činnost v rámci poskytování zdravotní péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

HLAVA III

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI JINÉHO ODBORNÉHO PRACOVNÍKA

§ 43

Odborná způsobilost

(1) Výkonem povolání jiného odborného pracovníka se rozumí provádění činností, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče. Činnosti, které jsou součástí výkonu zdravotní péče, vykonává jiný odborný pracovník pouze pod odborným dohledem nebo přímým vedením v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a jako zaměstnanec zdravotnického zařízení.

(2) Odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka se získává absolvováním

- a) akreditovaného magisterského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru

1. jednooborového studia psychologie, pokud bylo zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008 (psycholog),
 2. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie (logoped),
 3. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z oftalmopedie nebo tyflopedie (oftalmoped),
 4. matematicko-fyzikálního zaměření,
 5. přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření, včetně veterinárního lékařství a farmacie,
 6. elektrotechnického zaměření, nebo
 7. sociálního zaměření (sociální pracovník),
 8. pedagogického zaměření,
- b) akreditovaného bakalářského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru
1. matematicko-fyzikálního zaměření,
 2. přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření,
 3. elektrotechnického zaměření, nebo
 4. sociálního zaměření (sociální pracovník),
 5. pedagogického zaměření,
- c) vyšší odborné školy ve studijním oboru
1. přírodovědného zaměření, to je biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření,
 2. elektrotechnického zaměření, nebo
 3. sociálního zaměření (sociální pracovník),
 4. pedagogického zaměření,
- d) střední odborné školy ve studijním oboru
1. biologického, fyzikálního nebo chemického zaměření,
 2. elektrotechnického zaměření, nebo
 3. sociálního zaměření,
 4. pedagogického zaměření,
- e) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru arteterapie po absolvování studijního oboru vyšší nebo vysoké školy pedagogického, sociálního, zdravotnického, psychologického nebo uměleckého zaměření (arteterapeut), nebo
- f) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru pracovní terapie po získání středního vzdělání, středního vzdělání s výučním listem nebo středního vzdělání s maturitní zkouškou (pracovní terapeut).

§ 44

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

Jiný odborný pracovník získá odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání absolvováním specializačního vzdělávání nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu podle hlavy V; výčet těchto zdravotnických povolání je uveden v hlavě II dílech 1 a 2.

HLAVA IV AKREDITACE

§ 45

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části (dále jen „vzdělávací program“) pro

- a) obor specializačního vzdělávání (§ 55 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- b) akreditovaný kvalifikační kurz (§ 51 a násl.), zpracovaný na základě vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- c) certifikovaný kurz (§ 61 a násl.),
- d) praktické vyučování v akreditovaných zdravotnických bakalářských oborech pro přípravu porodních asistentek.

V případě vzdělávacích programů akreditovaných kvalifikačních kurzů a certifikovaných kurzů se uděluje akreditace pouze na celý vzdělávací program.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci. Vzdělávací program může být dopracován podle potřeb akreditovaného zařízení, pokud splní požadavky vzdělávacího programu zveřejněného ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

Akreditační řízení

§ 46

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, která má zájem uskutečňovat vzdělávací program. V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá zdravotnické zařízení jiného ústředního správního úřadu (dále jen „resort“) než ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím toho resortu, do jehož působnosti zdravotnické zařízení náleží.

(2) Žádost s podpisem statutárního orgánu žadatele o akreditaci nebo prodloužení akreditace se předkládá ministerstvu v trojím písemném vyhotovení a v elektronické podobě.

(3) Žádost o udělení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá, a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo jeho bydliště v cizině,
- b) vzdělávací program, v němž akreditované zařízení hodlá uskutečňovat vzdělávání; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se též vymezení části vzdělávacího programu,
- c) seznam smluvních zařízení, pokud žadatel hodlá část vzdělávacího programu zajišťovat prostřednictvím smluvních zařízení; smluvní zařízení, která nemají akreditaci, budou akreditována v rámci akreditačního řízení žadatele,
- d) doklady o oprávnění užívat prostory, v nichž bude probíhat vzdělávání nebo jeho část,
- e) doklady o odborné a specializované způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh vzdělávání na konkrétním pracovišti,
- f) doklady o odborné způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, zaměstnanců a dalších fyzických osob, kteří se budou podílet na vzdělávání,
- g) doklady o materiálním a technickém zabezpečení vzdělávacího programu nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,
- h) doklady o druhu a rozsahu zdravotní péče zajišťované žadatelem, popřípadě smluvním zařízením, v příslušném oboru,
- i) počet míst pro vzdělávací program.

(4) V žádosti o prodloužení akreditace musí být doloženy ty údaje uvedené v odstavci 3, u nichž došlo k jejich změně.

§ 47

(1) Ministerstvo zřizuje akreditační komisi jako svůj poradní orgán k posouzení žádosti (§ 46), k posouzení odejmutí akreditace a k odbornému hodnocení žádosti o dotaci na rezidenční místo (§ 60a).

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(3) Funkční období stálého člena akreditační komise je pětileté. Funkci stálého člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Kromě stálých členů ministr zdravotnictví jmenuje do akreditační komise další členy s ohledem na obory, které mají být vzděláváním zabezpečeny.

(4) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními, zejména ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 48

(1) Stálými členy akreditační komise jsou jmenováni nejméně

- a) 2 zástupci ministerstva,
- b) 2 zástupci pověřené organizace,
- c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,
- d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, které lze vykonávat bez odborného dohledu, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání,
- e) 1 zástupce resortu, jehož zdravotnického zařízení se akreditační řízení týká.

(2) Dalšími členy akreditační komise jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se týká akreditační řízení, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(3) Organizační řád a statut akreditační komise vydává ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 49

(1) Akreditační komise může požádat žadatele o akreditaci nebo o prodloužení akreditace o doplnění informací, o dodatečné předložení požadovaných dokladů, pozvat žadatele na jednání nebo na místě plánovaného uskutečňování vzdělávacího programu prověřit skutečnosti uvedené v žádosti, pokud je to nutné pro posouzení žádosti. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu do 60 dnů ode dne obdržení žádosti.

(2) Akreditace se uděluje nebo prodlužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího

programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace.

(3) Rozhodnutí o udělení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno, a jde-li o cizince, případně místo hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině,
- b) název vzdělávacího programu; pokud žadatel hodlá uskutečňovat jen část vzdělávacího programu, uvede se v rozhodnutí též vymezení části vzdělávacího programu,
- c) stanovení počtu míst pro vzdělávání v jednotlivých vzdělávacích programech na konkrétní pracoviště,
- d) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
- e) termín zahájení vzdělávacího programu,
- f) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(4) Platnost akreditace lze prodloužit na základě podání nové žádosti podle § 46. Rozhodnutí o prodloužení akreditace obsahuje údaje uvedené v žádosti o prodloužení akreditace (§ 46 odst. 4); pokud nedošlo ke změně údajů, uvede se v rozhodnutí jen prodloužení platnosti původního rozhodnutí.

(5) Ministerstvo akreditaci neudělí nebo její platnost neprodlouží, jestliže

- a) vzdělávací program nebo jeho část neodpovídá vzdělávacímu programu zveřejněnému ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví,
- b) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální, materiální nebo technické,
- c) žadatel, popřípadě smluvní zařízení, neposkytuje zdravotní péči v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na žadatele, který žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- d) v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace,
- e) vzdělávací program certifikovaného kurzu obsahuje návrh na získání zvláštní odborné způsobilosti, který neodpovídá zaměření činností příslušného zdravotnického povolání^{10a)} nebo neodpovídá současné úrovni vědeckého poznání.

¹⁰⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

^{10a)} Vyhláška č. 424/2004 Sb., ve znění vyhlášky č. 401/2006 Sb.

(6) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržování příslušného vzdělávacího programu,
- b) došlo ke změnám podmínek akreditovaného zařízení, které není schopno zabezpečit odpovídající úroveň vzdělávání,
- c) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- d) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena, nebo
- e) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 50 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

V případech podle písmen a), b), d) a e) ministerstvo akreditaci odejme po posouzení akreditační komisí.

(7) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) sdělení o neudělení nebo odejmutí akreditace a jeho zdůvodnění,
- c) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(8) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení, neudělení nebo odejmutí akreditace do 60 dnů po obdržení stanoviska akreditační komise.

(9) Akreditace zaniká v případě zániku akreditovaného zařízení. Pokud práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o akreditaci přecházejí na nástupnickou právnickou osobu, je výkon těchto práv a povinností omezen na dobu 2 let ode dne zániku akreditovaného zařízení podle věty první.

(10) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení, vzdělávací programy, které jsou tato akreditovaná zařízení oprávněna uskutečňovat, dobu, na kterou jim

byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odejmuta.

§ 50

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat vzdělávání podle vzdělávacích programů,
- b) předkládat ministerstvu roční zprávu o organizačním a finančním zajištění vzdělávání,
- c) podrobit se kontrole zabezpečení vzdělávání podle vzdělávacího programu, prováděné ministerstvem,
- d) vést dokumentaci o vzdělávání, která dokládá skutečnosti nutné pro doložení povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o vzdělávání je archivována podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾,
- e) neprodleně, nejpozději do 30 dnů oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání,
- f) na vyžádání ministerstva umožnit vykonání praktické části atestační zkoušky, zkoušky k ověření způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období podle tohoto zákona a zákona o uznávání odborné kvalifikace^{11a)}.

(2) Držitel akreditace je povinen předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání, pokud hodlá ukončit uskutečňování vzdělávacího programu, aniž by oprávnění k této činnosti přešlo na jeho právního nástupce. Zanikne-li nebo zemře-li držitel akreditace, aniž by splnil povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{11b)}. V případě účastníků vzdělávání, kteří pokračují ve specializačním vzdělávání u jiného akreditovaného zaří-

¹¹⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

^{11a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 394/2004 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.

^{11b)} Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

zení, předá ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, dokumentaci tomuto akreditovanému zařízení.

HLAVA V FORMY VZDĚLÁVÁNÍ

Díl 1

Akreditovaný kvalifikační kurz

§ 51

(1) Absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu se získává odborná způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání, pokud je tak stanoveno v hlavě II nebo III.

(2) Akreditovaný kvalifikační kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky na zdravotní způsobilost a na zvláštní odbornou způsobilost podle zvláštních právních předpisů^{9b)}.

(4) Žádost o zařazení do akreditovaného kvalifikačního kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení

- a) prostřednictvím zdravotnického zařízení nebo jiného zařízení, které je jeho zaměstnavatelem, nebo
- b) svým jménem, pokud absolvuje akreditovaný kvalifikační kurz na vlastní náklady.

(5) Akreditované zařízení zařadí uchazeče do akreditovaného kvalifikačního kurzu do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání.

(6) Účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat praktickou výuku na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

(7) Do hodin praktického a teoretického vyučování akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin

praktického vyučování a omluvenou absenci z hodin teoretického vyučování.

(8) Do vzdělávání v akreditovaném kvalifikačním kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu, a část odborné praxe určené vzdělávacím programem, kterou účastník vykonal v jiném než akreditovaném zařízení; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhodne na žádost účastníka vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(9) Účast na vzdělávání v akreditovaných kvalifikačních kurzech se považuje za zvyšování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu⁶⁾. Účast na akreditovaných kvalifikačních kurzech, které určí ministerstvo v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí, se považuje za rekvalifikaci podle zvláštního právního předpisu¹²⁾.

(10) Průběh akreditovaného kvalifikačního kurzu zajišťuje akreditované zařízení.

§ 52

(1) Akreditovaný kvalifikační kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou před zkušební komisí podle zkušební řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisí zřizuje akreditované zařízení. Členy zkušebních komisí jmenuje a odvolává statutární zástupce akreditovaného zařízení, a to na návrh příslušných profesních sdružení, popřípadě odborných společností. O termínu a místě závěrečné zkoušky informuje akreditované zařízení ministerstvo, a to alespoň 30 dnů přede dnem konání zkoušky. Ministerstvo může jmenovat dalšího člena zkušební komise.

(2) O úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá akreditované zařízení osvědčení o získané odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, a to na tiskopisu poskytnutém ministerstvem na základě žádosti akreditovaného zařízení.

Díl 2

Celoživotní vzdělávání

§ 53

(1) Celoživotním vzděláváním se rozumí průběžné obnovování, zvyšování, prohlubování a doplňování vědomostí, dovedností a způsobilosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků v přísluš-

¹²⁾ Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

ném oboru v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(2) Celoživotní vzdělávání je povinné pro všechny zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky.

§ 54

(1) Formy celoživotního vzdělávání jsou

- a) specializační vzdělávání,
- b) certifikované kurzy,
- c) inovační kurzy v akreditovaných zařízeních, která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník obnovit znalosti a dovednosti; inovační kurzy pro činnosti, které jsou součástí odborné způsobilosti, mohou pořádat také zdravotnická zařízení, která zajišťují praktické vyučování pro střední, vyšší odborné nebo vysoké školy v příslušném oboru,
- d) odborné stáže v akreditovaných zařízeních, která jsou akreditována pro vzdělávací program, kterým se získává odborná, specializovaná nebo zvláštní odborná způsobilost pro konkrétní činnosti, v nichž si má zdravotnický pracovník stáží prohloubit znalosti a dovednosti,
- e) účast na školicích akcích, konferencích, kongresech a sympoziích, pokud tak stanoví právní předpis upravující kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků^{12a)},
- f) publikační, pedagogická a vědecko-výzkumná činnost, nebo
- g) samostatné studium odborné literatury.

(2) Profesní sdružení vede evidenci školicích akcí, konferencí, kongresů a sympozií, ke kterým vydalo souhlasné stanovisko, a tyto informace poskytuje ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, do 30 dnů ode dne vydání souhlasného stanoviska.

(3) Za celoživotní vzdělávání se pro účely tohoto zákona považuje také studium navazujících studijních programů. Navazujícím studijním programem se pro účely tohoto zákona rozumí akreditovaný doktorský studijní program, akreditovaný magisterský nebo akreditovaný bakalářský studijní obor nebo studijní obor vyšší odborné školy, který je zdravotnického zaměření nebo svým zaměřením úzce souvisí s odborností pří-

slušného zdravotnického pracovníka a je absolvován po předchozím získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(4) Celoživotní vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) a b) uskutečňují akreditovaná zařízení; ostatní formy celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 mohou zabezpečovat zdravotnická zařízení nebo jiné fyzické nebo právnické osoby, včetně právnických osob v působnosti jiných resortů než ministerstva.

(5) Účast na celoživotním vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu⁶⁾.

(6) O účasti v jednotlivých formách celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) pořadatel provede záznam do průkazu odbornosti, popřípadě vydá na vyžádání účastníka potvrzení. Pořadatel celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až e) vede evidenci účastníků celoživotního vzdělávání jím organizovaného a na základě žádosti ministerstva, popřípadě pověřené organizace, poskytne údaje z této evidence.

(7) Plnění povinnosti celoživotního vzdělávání se prokazuje na základě kreditního systému. Prováděcí právní předpis stanoví počet kreditů forem celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až f) a podle odstavce 2. Počet kreditů získaných absolvováním specializačního vzdělávání, modulu vzdělávacího programu oboru specializačního vzdělávání nebo certifikovaného kurzu je součástí vzdělávacího programu.

(8) Získání stanoveného počtu kreditů je podmínkou

- a) pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI,
- b) pro přihlášení se k atestační zkoušce (§ 56 odst. 6 a § 60).

Díl 3

Specializační vzdělávání

§ 55

Specializační vzdělávání a specializovaná způsobilost

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou získává zdravotnický pracovník specializovanou způsobilost k výkonu specializovaných činností příslušného zdravotnického povolání a psycholog a logoped [§ 43 odst. 2 písm. a) body 1

^{12a)} Vyhláška č. 423/2004 Sb., kterou se stanoví kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků.

a 2] odbornou a současně specializovanou způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání.

(2) Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 1 je upraveno v § 56. Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 2 je upraveno v § 57.

(3) Specializační vzdělávání uskutečňuje akreditované zařízení podle vzdělávacího programu.

§ 56

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání se skládá z modulů. Modulem se rozumí ucelená část vzdělávacího programu s počtem kreditů stanoveným vzdělávacím programem. Za modul se považuje také certifikovaný kurz (§ 61), pokud je uveden ve vzdělávacím programu.

(2) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých vzdělávání probíhá. Dále stanoví teoretické znalosti a praktické dovednosti vyplývající z jednotlivých modulů, popřípadě další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání stanovenou pro jednotlivé moduly. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky na zdravotní způsobilost, na délku výkonu povolání, na typ pracoviště, kde bylo povolání vykonáváno, a na zvláštní odbornou způsobilost podle zvláštních právních předpisů^{12b)}.

(3) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvenou absenci z hodin teoretického vyučování. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

(4) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte moduly, které účastník specializačního vzdělávání absolvoval v rámci jiného specializačního vzdělávání, a certifikované kurzy, pokud jsou součástí vzdělávacího programu daného specializačního oboru; o započtení vydá po-

tvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části vzdělávacího programu; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(6) Podmínkou přihlášení se k atestační zkoušce je získání počtu kreditů stanoveného vzdělávacím programem a absolvování modulů, které jsou ve vzdělávacím programu označeny jako povinné, a prokázání výkonu povolání v příslušném oboru specializačního vzdělávání v délce minimálně 1 roku z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo minimálně 2 let z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského nebo magisterského studijního oboru navazujícího na zdravotnický bakalářský nebo magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydaného ministerstvem.

§ 57

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné a specializované způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání stanoví počet kreditů získaných splněním studijních podmínek za 1 rok specializačního vzdělávání, celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti, absolvování vzdělávacích akcí, kurzů, seminářů, stáží a další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání.

(2) Specializační vzdělávání se uskutečňuje formou

- a) celodenní průpravy, při které účastník specializačního vzdělávání věnuje této praktické a teoretické výuce čas v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době⁶⁾, nebo

^{12b)} Například vyhláška č. 50/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 98/1982 Sb.

b) externí průpravy, která se liší od celodenní průpravy pouze tím, že doba určená na praktické zdravotnické činnosti může být zkrácena nejvýše na polovinu doby stanovené pro celodenní průpravu. Úroveň této průpravy nesmí být nižší než u celodenní průpravy. Za kvalitu a dodržení celkové délky externí průpravy, která nemůže být kratší než u celodenní průpravy, odpovídá akreditované zařízení.

(3) Do doby specializačního vzdělávání akreditované zařízení započte též dobu pracovní neschopnosti a dobu mateřské a rodičovské dovolené, pokud tato doba přerušuje výkon zdravotnického povolání nečinná v úhrnu více než 14 týdnů v kalendářním roce; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání nebo akreditovaného zařízení ministerstvo. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném oboru specializačního vzdělávání.

(4) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu; o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, započte též odbornou praxi, popřípadě její část, absolvovanou

- a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu,
- b) v cizině, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu;

o započtení vydá potvrzení. O nezapočtení vzdělání podle věty první rozhodne ministerstvo.

(6) Specializační vzdělávání probíhá při výkonu příslušného povolání zdravotnického pracovníka.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského studijního oboru navazujícího na zdravotnický magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydanému ministerstvem.

§ 58

Zařazení zdravotnických pracovníků do specializačního vzdělávání

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Podmínkou zahájení specializačního vzdělávání je získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu; ministerstvo může pověřit touto činností pověřenou organizaci.

(3) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti (§ 60) nebo zvláštní odborné způsobilosti (§ 64), nebo o jejím uznání podle hlavy VII nebo VIII.

(4) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání uskutečňovaného akreditovaným zařízením, popřípadě více akreditovanými zařízeními, podle výběru uchazeče. Pokud si uchazeč akreditované zařízení nevybral nebo vybrané akreditované zařízení má naplněnou kapacitu, doporučí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, uchazeči jiné vhodné akreditované zařízení. V případě nezařazení uchazeče do specializačního vzdělávání rozhodne ministerstvo do 30 dnů od obdržení žádosti.

§ 59

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení zajišťuje průběh specializačního vzdělávání, které se v tomto zařízení uskutečňuje.

(2) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele, který je zaměstnancem akreditovaného zařízení. Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru, který je zapsán v Registru zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (§ 72). V případě nového specializačního oboru, pro který není dostatek osob se specializovanou způsobilostí, může být školitelem jiný zdravotnický pracovník, včetně lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta, po předchozím vyjádření profesního sdružení.

(3) Školitel průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka vzdělávání a vypracovává studijní plán a plán plnění praktických výkonů, které má účastník vzdělávání v průběhu přípravy absolvovat.

(4) Účastník specializačního vzdělávání je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Školitel započte dosud absolvovanou odbornou praxi, pokud spl-

ňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem. Na průběh celé odborné praxe dohlíží školitel.

(5) Ministerstvo z podnětu akreditovaného zařízení rozhodne o ukončení specializačního vzdělávání, pokud účastník specializačního vzdělávání neplní závažným způsobem studijní povinnosti.

§ 60

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou (dále jen „atestace“) před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh profesních sdružení, odborných společností a akreditovaných zařízení. Předpokladem pro vykonání atestační zkoušky je splnění všech požadavků stanovených příslušným vzdělávacím programem; splnění těchto požadavků posoudí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace. O nesplnění požadavků pro vykonání atestační zkoušky rozhodne ministerstvo.

(2) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří úspěšně vykonali atestaci, diplom o specializaci v příslušném oboru.

§ 60a

Financování specializačního vzdělávání

(1) Ministerstvo ve spolupráci s univerzitami a profesními sdruženími každoročně nejpozději do 31. prosince stanoví a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup maximální počet rezidenčních míst v jednotlivých oborech specializačního vzdělávání, ve kterých bude zahájeno specializační vzdělávání v následujícím roce, a výši dotace na rezidenční místo.

(2) V případě specializačního vzdělávání podle § 56 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzděláváním rezidenta, zejména na mzdové a další náklady spojené s pobytem rezidenta mimo pracoviště zaměstnavatele v souvislosti s plněním požadavků podle vzdělávacího programu a podle zvláštního právního předpisu⁶⁾, a to po dobu nezbytně nutnou ke splnění těchto požadavků. Doba trvání specializačního vzdělávání podle věty první odpovídá doporučené celkové délce specializačního vzdělávání stanovené vzdělávacím programem.

(3) V případě specializačního vzdělávání podle § 57 se dotace ze státního rozpočtu poskytuje na úhradu nákladů spojených se specializačním vzdáváním rezidenta, včetně mzdových nákladů, a to na celou

dobu trvání příslušného specializačního vzdělávání. Doba trvání specializačního vzdělávání podle předchozí věty odpovídá minimální celkové délce specializačního vzdělávání stanovené tímto zákonem nebo vzdělávacím programem.

(4) Dotace ze státního rozpočtu podle odstavců 2 a 3 je poskytována prostřednictvím rozpočtové kapitoly ministerstva. Ministerstvo zpracovává střednědobý plán výdajů státního rozpočtu na financování specializačního vzdělávání, vždy na dobu následujících pěti let.

(5) Ministerstvo uveřejní každoročně do 31. prosince Metodiku dotačního řízení, kterou upraví zejména:

- a) náležitosti žádosti o dotaci,
- b) termín, místo a způsob podání,
- c) kritéria hodnocení žádostí,
- d) termín vyhodnocení žádostí,
- e) způsob vyrozumění žadatele,
- f) způsob podání a vypořádání námitek,
- g) podmínky čerpání dotace,
- h) způsob vyúčtování a podobu závěrečné zprávy.

(6) Žádost o dotaci podává zdravotnické zařízení.

(7) V rámci procesu hodnocení ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, posoudí splnění formálních náležitostí žádosti a nejpozději do 30 dnů ode dne uplynutí termínu pro podání žádostí uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup žádosti vyloučené pro nesplnění formálních náležitostí. U takto vyloučených žádostí může žadatel podat ve lhůtě 5 dnů od jejich uveřejnění námitky. O námitkách ministerstvo rozhodne do 30 dnů od jejich doručení. Žádosti, které splnily formální náležitosti, a žádosti, u kterých bylo vyhověno námitkám žadatele, předloží ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, bezodkladně k odbornému hodnocení akreditační komisi.

(8) Akreditační komise hodnotí žádosti zejména z hlediska kvality zajištění průběhu celého vzdělávacího programu, personálního, věcného a technického zajištění každého rezidenčního místa a rovnoměrné regionální dostupnosti rezidenčních míst na území České republiky.

(9) Akreditační komise předloží návrh hodnocení včetně návrhu pořadí žádostí ministerstvu, a to nejpozději do 30 dnů od obdržení žádostí. O přidělení dotace rozhoduje ministerstvo. Neobdrží-li ministerstvo ve stanovené lhůtě návrh akreditační komise, rozhodne bez tohoto návrhu.

(10) Náklady na zabezpečení dotačního řízení může ministerstvo hradit z prostředků určených na dotace nejvýše v částce, která nepřesáhne 2,5 % celkové

výše prostředků ministerstva určených na dotace na financování specializačního vzdělávání v daném kalendářním roce.

(11) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vybraným uchazečům ministerstvo vydá a zveřejní nejpozději do 30. června příslušného roku. Rozhodnutí obsahuje zejména náležitosti stanovené zvláštním právním předpisem²²⁾ a počet schválených rezidenčních míst s uvedením oboru specializačního vzdělávání.

(12) Ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba přerušení nesmí překročit 3 roky.

(13) Ministerstvo zastaví čerpání dotace, došlo-li k ukončení specializačního vzdělávání rezidenta na daném rezidenčním místě.

(14) V případě zániku zdravotnického zařízení s rezidenčním místem bez nástupnické osoby umožní ministerstvo rezidentovi dokončení specializačního vzdělávání na rezidenčním místě v jiném zdravotnickém zařízení, za podmínky, že toto zařízení přijme rezidenta do pracovněprávního vztahu a prokáže splnění podmínek stanovených pro přidělení dotace. Ministerstvo rozhodne o změně čerpání dotace podle Metodiky dotačního řízení platné v době vydání rozhodnutí.

§ 60b

Výběr rezidenta

(1) Zdravotnické zařízení s rezidenčním místem vyhlásí nejpozději do 14 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o poskytnutí dotace výběrové řízení na schválené rezidenční místo. Vyhlášení výběrového řízení oznámí toto zařízení ministerstvu. Ministerstvo uveřejní oznámení o vyhlášení výběrového řízení způsobem umožňujícím dálkový přístup. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede zdravotnické zařízení s rezidenčním místem nejpozději do 31. srpna příslušného kalendářního roku.

(2) Neprojeví-li žádný účastník specializačního vzdělávání zájem o schválené rezidenční místo ve výběrovém řízení podle předchozího odstavce, oznámí zdravotnické zařízení s rezidenčním místem tuto skutečnost ministerstvu a výběrové řízení zopakuje. Výběr účastníka specializačního vzdělávání na schválené rezidenční místo provede zdravotnické zařízení s rezidenčním místem nejpozději do konce příslušného kalendářního roku.

(3) Zdravotnické zařízení s rezidenčním místem se při konání výběrového řízení řídí pravidly, která stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Vybraný uchazeč se stává rezidentem okamžikem uzavření smlouvy (stabilizační dohody) s ministerstvem. Vzor smlouvy uveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku.

§ 60c

Povinnosti rezidenta

(1) Rezident je povinen:

- a) řádně plnit všechny požadavky vzdělávacího programu a dbát pokynů školitele,
- b) dokončit specializační vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky
 1. v případě specializačního vzdělávání podle § 56 nejpozději v termínu doporučené celkové délky specializačního vzdělávání zvýšeném o 3 roky,
 2. v případě specializačního vzdělávání podle § 57 nejpozději v termínu minimální celkové délky specializačního vzdělávání zvýšeném o 3 roky a
- c) vykonávat povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České republiky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident.

(2) Při porušení povinností podle odstavce 1 má rezident povinnost uhradit náklady vynaložené ze státního rozpočtu na jeho rezidenční místo v poměrné výši za podmínek stanovených ve smlouvě podle § 60b odst. 4.

(3) Ministerstvo rozhodne o upuštění od povinnosti podle odstavce 2, jestliže splnění povinností rezidenta podle odstavce 1 prokazatelně bránila překážka, jež nastala nezávisle na vůli rezidenta a bránila mu ve splnění jeho povinností, a jestliže nebylo možné předpokládat, že by rezident tuto překážku odvrátil nebo překonal, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídal. Účinky vylučující odpovědnost jsou omezeny pouze na dobu, dokud trvá překážka, s níž jsou tyto účinky spojeny.

²²⁾ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

§ 60d

**Povinnosti zdravotnického zařízení
s rezidenčním místem**

Zdravotnické zařízení s rezidenčním místem je povinno:

- a) zajistit rezidentovi řádné absolvování všech součástí vzdělávacího programu,
- b) hlásit změny údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo, a to do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo,
- c) podrobit se kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání podle vzdělávacího programu prováděné ministerstvem,
- d) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání rezidenta, která dokládá skutečnosti, nutné pro doložení splnění povinností vyplývajících ze vzdělávacího programu, dokumentace o vzdělávání je archiválíí podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾,
- e) předat ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se vzdělávání rezidenta, pokud hodlá ukončit svoji činnost a nemá-li právního nástupce, který pokračuje v činnosti a na nějž přechází pracovněprávní vztah rezidenta; zanikne-li zdravotnické zařízení, aniž by splnilo povinnost uvedenou ve větě první, přechází tato povinnost na jeho právního nástupce nebo na dědice, popřípadě na příslušný orgán veřejné správy^{11b)} a
- f) nahlásit datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta nejpozději do týdne ode dne, kdy uvedené skutečnosti nastaly.

Díl 4

Certifikovaný kurz

§ 61

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci získávají zvláštní odbornou způsobilost pro úzce vymezené činnosti, které prohlubují získanou odbornou nebo specializovanou způsobilost. Certifikovaným kurzem nelze nahradit získání odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Certifikovaný kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program se může

skládat z modulů (§ 56 odst. 1). Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a rozsah činností certifikovaného kurzu, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost, včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče. Vzdělávací program také stanoví, která odborná, popřípadě specializovaná způsobilost je předpokladem pro zařazení do certifikovaného kurzu, a zda je vyžadována způsobilost k výkonu povolání bez odborného dohledu. Vzdělávací program může stanovit požadavky na zdravotní způsobilost.

(4) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem akreditované zařízení započte nejvýše patnáctiprocentní omluvenou absenci z celkového počtu hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(5) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

§ 62

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti nebo o uznání způsobilosti podle hlavy VII nebo VIII. V případě zdravotnických pracovníků, kteří jsou evidováni v Registru zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob (§ 72), akreditované zařízení zkontroluje údaje podle věty první v tomto registru a úředně ověřené kopie dokladů nepožaduje.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2, a pokud to kapacita akreditovaného zařízení umožňuje, akreditované zařízení zařadí uchazeče do certifikovaného kurzu do 1 měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí předpokládaný termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí uchazeče s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 63

(1) Průběh certifikovaného kurzu zajišťuje akreditované zařízení.

(2) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím progra-

mem; o započtení vydá potvrzení. V případě pochybností o započtení rozhoduje na žádost účastníka certifikovaného kurzu nebo akreditovaného zařízení ministerstvo.

§ 64

O úspěšném absolvování certifikovaného kurzu vydá akreditované zařízení certifikát, a to na tiskopisu poskytnutém ministerstvem na základě žádosti akreditovaného zařízení. Certifikát má platnost pro Českou republiku. V certifikátu jsou uvedeny činnosti, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získal zvláštní odbornou způsobilost v rozsahu vzdělávacího programu (§ 61 odst. 3), včetně vymezení činností, které jsou poskytováním zdravotní péče.

Díl 5

Průkaz odbornosti

§ 65

(1) Průkaz odbornosti slouží k průběžnému zaznamenávání druhu a délky získaného celoživotního vzdělání, vykonaných zkoušek, průběhu celoživotního vzdělávání a druhu a délky vykonávané činnosti při výkonu povolání zdravotnických pracovníků uvedených v hlávkách II a III.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

- a) druhu a délce vykonávaných činností provádějí zaměstnavatelé,
- b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace,
- c) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen,
- d) výsledku vykonané závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu provádí předseda zkušební komise,
- e) úspěšném absolvování certifikovaného kurzu provádí akreditované zařízení,
- f) výsledku vykonané zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu provádí předseda zkušební komise.

(3) Pořadatelé jsou povinni do průkazu odbornosti zaznamenat účast na dalších formách celoživotního vzdělávání, pokud nevydali potvrzení o účasti.

(4) Průkaz odbornosti vydává na žádost zdravotnického pracovníka ministerstvo, popřípadě pověřená organizace.

HLAVA VI

OSVĚDČENÍ K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ BEZ ODBORNÉHO DOHLEDU

Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a podmínky jeho vydání

§ 66

Osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (dále jen „osvědčení“) se získává oprávnění

- a) k výkonu povolání bez odborného dohledu (§ 4 odst. 3),
- b) k vedení praktického vyučování ve studijních oborech a v akreditovaných kvalifikačních kurzech, ve specializačním vzdělávání a v certifikovaných kurzech.

§ 67

(1) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení zdravotnickému pracovníkovi na základě jeho písemné žádosti, pokud splnil podmínky pro výkon povolání bez odborného dohledu stanovené tímto zákonem.

(2) Obsahem žádosti o osvědčení jsou

- a) u zdravotnického pracovníka, který požádal o vydání osvědčení do 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady o získané způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru,
 - b) u ostatních zdravotnických pracovníků, kteří požádali o vydání osvědčení po uplynutí 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady
 1. uvedené v písmenu a),
 2. o výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru minimálně 1 rok z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo minimálně 2 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾, a dále získání 40 kreditů z celoživotního vzdělávání z období posledních 6 let, nebo
 3. o složení zkoušky, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, pokud zdravotnický pracovník nespĺnil podmínky uvedené v bodu 2 tohoto písmene.
- (3) Žadatelům o uznání způsobilosti k výkonu

zdravotnického povolání podle hlavy VII nebo VIII vydá ministerstvo v rámci tohoto rozhodnutí též osvědčení na dobu 6 let, pokud uznaná způsobilost odpovídá zdravotnickému povolání, které lze v České republice vykonávat bez odborného dohledu.

§ 68

(1) Osvědčení se vydává na období 6 let, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení do 30 dnů po obdržení žádosti.

(3) Zdravotnický pracovník, který získal osvědčení, může ke svému označení odbornosti připojit též označení „Registrovaný/á“.

§ 69

Prodloužení platnosti osvědčení

Platnost osvědčení může být zdravotnickému pracovníkovi prodloužena, jsou-li splněny podmínky podle § 67 odst. 2 písm. b), na období dalších 6 let, pokud požádá o jeho prodloužení nejpozději 60 dnů před skončením platnosti osvědčení. V tomto případě se vyžaduje pouze předložení dokladů o celoživotním vzdělávání a výkonu povolání nebo složení zkoušky podle § 67 odst. 2 písm. b) bodů 2 a 3.

§ 70

zrušen

§ 71

Zkouška a zkušební komise

(1) Zkouška, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, se koná před zkušební komisí na základě žádosti a podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem.

(2) Zkušební komisi zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán.

(3) Zkušební komise se skládá ze stálých a dalších členů.

(4) Stálými členy zkušební komise jsou nejméně

- a) 2 zástupci ministerstva,
- b) 2 zástupci akreditovaných zařízení,
- c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,

d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, kterého se zkouška týká, uvedeného v hlavě II dílech 1 a 2, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání.

(5) Dalšími členy jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se zkouška týká, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(6) Člen zkušební komise musí být držitelem osvědčení. Při odejmutí nebo neprodloužení platnosti osvědčení jeho členství ve zkušební komisi zaniká.

(7) Funkční období stálého člena zkušební komise je pětileté. Funkci stálého člena zkušební komise je možné vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Před uplynutím funkčního období může být ministrem zdravotnictví stálý člen zkušební komise odvolán z funkce jen pro ztrátu bezúhonnosti, pro dlouhodobou neúčast na práci zkušební komise, přestane-li být zaměstnancem nebo členem instituce, na jejíž návrh byl jmenován, nebo na vlastní žádost.

(8) Člen zkušební komise se nemůže účastnit jednání o zdravotnickém pracovníkovi, pokud vznikne podezření z jeho podjatosti.

(9) Ministerstvo je povinno umožnit žadateli vykonat zkoušku nejdéle do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(10) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří složili zkoušku, doklad o složení zkoušky.

§ 72

Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob

(1) Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a hostujících osob (dále jen „registr“) je součástí Národního zdravotnického informačního systému³⁾. Při nakládání s osobními údaji podle odstavce 4 plní úkoly správce a zpracovatele registru ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, které do registru zapíše

- a) zdravotnického pracovníka, kterému bylo vydáno osvědčení podle hlavy VI,
- b) hostující osobu (§ 76).

(2) Na vedení registru a na zpracování osobních údajů z registru se vztahují zvláštní právní předpisy¹³⁾.

¹³⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Registr je veřejně přístupný, s výjimkou údajů o rodném čísle a trvalém pobytu. Údaje o rodném čísle a trvalém pobytu jsou přístupné Ministerstvu obrany pouze za účelem zajištění obrany státu podle zvláštního právního předpisu^{13a)}.

(4) Registr obsahuje o osobách, kterým bylo uděleno osvědčení, a o hostujících osobách tyto údaje:

- a) číslo, pod kterým bylo vydáno osvědčení,
- b) jméno a příjmení¹⁴⁾,
- c) datum narození,
- d) rodné číslo, pokud je přiděleno,
- e) adresu trvalého pobytu, a není-li trvalý pobyt na území České republiky, adresu určenou pro doručování,
- f) adresu zaměstnavatele a pracovní zařazení nebo adresu nestátního zdravotnického zařízení, v němž je povolání vykonáváno,
- g) údaje o dosaženém vzdělání včetně specializačního vzdělávání a certifikovaných kurzů, rok jeho absolvování a země, ve které bylo absolvováno,
- h) datum ukončení platnosti osvědčení nebo oznámení,
- i) zda se jedná o osobu usazenou nebo hostující (§ 74 odst. 2 a 3),
- j) datum vyškrtnutí z registru.

(5) Správce registru (§ 72 odst. 1) vyškrtne z registru zdravotnického pracovníka, jehož osvědčení bylo zrušeno, nebo hostující osobu v případě uvedeném v § 76 odst. 4.

(6) Zdravotnický pracovník uvedený v registru je povinen neprodleně oznámit správci registru (§ 72 odst. 1) změny údajů uvedených v odstavci 4 nebo skončení platnosti osvědčení.

HLAVA VII

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE ZÍSKANÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICE A VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB HOSTUJÍCÍ OSOBOU

Díl 1

Základní ustanovení

§ 73

(1) Tato hlava se vztahuje na

- a) volné poskytování služeb hostující osobou (díl 2),
- b) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti (dále jen „odborná kvalifikace“) a uznávání zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti a ověření znalosti českého jazyka (dále jen „jiná způsobilost“) a
- c) uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky pro osoby uvedené v odstavci 2.

(2) Podle této hlavy se uznává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

- a) státního příslušníka členského státu,
- b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
- c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)¹⁵⁾,
- d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství¹⁶⁾,
- e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen dlouhodobý pobyt za účelem vědeckého výzkumu¹⁷⁾,

^{13a)} Zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/196/EHS.

¹⁶⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

¹⁷⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

- f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu d) nebo e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁸⁾,
- g) osoby, které byl na území České republiky udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo jeho rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky¹⁹⁾, a
- h) zaměstnance vyslaného na území České republiky v rámci volného poskytování služeb, pokud odbornou kvalifikaci pro výkon odborné činnosti získal nebo tuto odbornou činnost vykonával v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice (dále jen „uchazeč“); odbornou činností se pro účely uznání způsobilosti podle tohoto zákona rozumí výkon povolání nebo výkon odborné činnosti odpovídající výkonu zdravotnického povolání nebo výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona.

(3) Při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti se postupuje

- a) podle dílu 3 v případě odborné způsobilosti k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky, nebo
- b) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)} a § 81 v případě
1. odborné nebo specializované způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání neuvedených v písmenu a) nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, nebo
 2. všeobecných sester se specializovanou způsobilostí a porodních asistentek se specializovanou způsobilostí.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti a volný pohyb služeb zákonem o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

§ 74

(1) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče jako hostující osoba nebo jako usazená osoba.

(2) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona

rozumí uchazeč, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky za účelem výkonu odborné činnosti a na území České republiky vykonává odpovídající zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče dočasně nebo příležitostně v rámci volného poskytování služeb. Skutečnost, zda je služba poskytována dočasně nebo příležitostně, se posuzuje individuálně s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování této služby.

(3) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí uchazeč, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu povolání, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon odpovídající odborné činnosti získána nebo tato odborná činnost byla vykonávána v souladu s právními předpisy v jiném členském státě než v České republice.

(4) Uchazeč může v České republice vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče také v rámci adaptačního období podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, a to pouze pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 75

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem pro uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v České republice je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

§ 75a

Spolupráce členských států

(1) Ministerstvo spolupracuje s příslušnými orgány členských států s cílem usnadnit volný pohyb

¹⁸⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.

¹⁹⁾ Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

^{19a)} Zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

služeb a uznávání odborné způsobilosti. Ministerstvo zajistí důvěrnost údajů, které mu členské státy poskytnou.

(2) Ministerstvo poskytne členskému státu, v němž zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat odbornou činnost, na jeho žádost informace o trestním nebo správním postihu této osoby v České republice, pokud postih souvisí s výkonem této odborné činnosti. Obdobně ministerstvo informuje členský stát původu v případě hostující osoby.

Díl 2

Volné poskytování služeb hostujícími osobami

§ 76

Podmínky výkonu povolání hostující osoby

(1) Hostující osoba může vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na základě oznámení (§ 76a), pokud se dále nestanoví jinak (§ 76b).

(2) Hostující osoba přestane být způsobilá vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky, pokud oprávnění k výkonu povolání zaniklo nebo bylo dočasně pozastaveno.

(3) Hostující osoba může vykonávat na území České republiky zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče, aniž

- a) splní povinnost získání osvědčení (registrace) podle § 66 a násl.,
- b) požádá o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3.

(4) Ministerstvo zapíše do registru (§ 72) na dobu 12 měsíců hostující osobu na základě jejího oznámení (§ 76a), popřípadě na základě ověření její odborné kvalifikace (§ 76b). Ministerstvo vyškrtně z registru hostující osobu, zanikne-li jí oprávnění vykonávat v České republice zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče anebo dozví-li se od příslušného orgánu členského státu původu, že jí bylo oprávnění k výkonu odborné činnosti v členském státě původu odňato nebo dočasně pozastaveno.

(5) Všeobecné sestry a porodní asistentky, jejichž doklad o dosažení odborné kvalifikaci splňuje podmínky podle § 78 nebo 78a, mohou vykonávat své povolání pod profesním označením (dále jen „označení odbornosti“) uvedeným v tomto zákoně. V případech, kdy odborná kvalifikace byla ověřena podle § 76b, vykonává se zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče pod označením odbornosti podle tohoto zákona.

(6) Hostující osoba vykonává své povolání pod

označením odbornosti členského státu původu. Pokud v členském státě původu neexistuje takové označení odbornosti, uvede hostující osoba údaj o své dosažené odborné kvalifikaci v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu.

(7) Je-li služba poskytována pod označením odbornosti podle odstavce 5, musí hostující osoba umožnit pacientům přístup k informacím o tom, zda

- a) činnost v členském státě původu podléhá povolenávacímu režimu, zda je členem profesního sdružení nebo je zapsána u obdobného subjektu v členském státě původu, a dále uvést název a adresu příslušného orgánu členského státu původu,
- b) je zapsána v registru v České republice.

§ 76a

Oznámení

(1) Hostující osoba je povinna před tím, než začne vykonávat zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky, písemně oznámit ministerstvu začátek předpokládaného výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; v oznámení uvede druh zdravotnické služby, kterou na území České republiky hodlá vykonávat, a adresu zdravotnického zařízení. K oznámení se přikládá

- a) kopie průkazu totožnosti a dokladu osvědčujícího státní příslušnost hostující osoby; ministerstvo může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí,
- b) adresa pro doručování na území České republiky a adresa pro doručování na území členského státu usazení,
- c) doklad potvrzující, že je hostující osoba usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává odpovídající odbornou činnost a že jí oprávnění k výkonu této odborné činnosti v členském státě původu nebylo v okamžiku vydání osvědčení odejmuto ani dočasně pozastaveno,
- d) doklad o dosažení odborné kvalifikaci,
- e) doklad podle odstavce 5, není-li odborná činnost v členském státě původu regulována, a
- f) doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu zdravotnického povolání v rozsahu a za podmínek odpovídajících zákonu upravujícímu zdravotnická zařízení⁴⁾; za tento doklad se považuje též doklad vydaný úvěrovou institucí nebo pojišťovnou usazenou v jiném členském státě.

Doklady podle písmen c) a f) nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Hostující osoba je povinna bezodkladně informovat ministerstvo o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo v dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění poskytovat zdravotní péči na území České republiky jako hostující osoba.

(3) Oznámení platí po dobu 12 měsíců od jeho podání.

(4) Doklady podle odstavce 1 hostující osoba dkládá při opětovném podání oznámení pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech přiložených k oznámení.

(5) Není-li odpovídající odborná činnost v členském státě původu regulována, je hostující osoba povinna doložit, že v členském státě původu vykonávala odpovídající odbornou činnost po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které ji odborně připravilo pro výkon odpovídající odborné činnosti v členském státě původu.

(6) Oznámení se nepožaduje, pokud by to vedlo k opožděnému poskytnutí služby; v těchto případech však musí být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí zdravotnické služby.

§ 76b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo ověří po obdržení oznámení před prvním poskytnutím služby odbornou kvalifikaci uchazeče. Nepřistoupí-li ministerstvo k ověření odborné kvalifikace uchazeče podle odstavce 3, bezodkladně tuto skutečnost uchazeči sdělí. Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 3, pokud uchazeč je pozván do České republiky

- a) organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou, vykonávající činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{19b)}, vysokou školou²⁾ nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností, nebo
- b) zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů.

(2) Ministerstvo neověřuje odbornou kvalifikaci uchazeče

- a) v případě uchazeče, který vykonává nebo vykonával příslušné zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky jako hostující nebo usazená osoba a kterému byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon příslušného zdravotnického povolání nebo pro výkon činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona nebo zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)},
- b) v případě uchazeče, který hodlá na území České republiky vykonávat zdravotnické povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje podmínky podle § 78 nebo § 78a, nebo
- c) pokud uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky právního předpisu práva Evropského společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci pro výkon příslušné odborné činnosti, jež vyrovnávají rozdíly mezi vzděláváním a přípravou vyžadovanou pro výkon těchto odborných činností v různých členských státech podle zvláštního právního předpisu^{19d)}.

(3) Považuje-li ministerstvo za nezbytné ověřit odbornou kvalifikaci před prvním poskytnutím služby, rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace hostující osobě doručí do 1 měsíce od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 76a odst. 1. Vyskytnou-li se obtíže, které by mohly vést k prodloužení, prodlouží ministerstvo lhůtu a oznámí uchazeči důvody prodloužení a předpokládanou lhůtu, ve které bude rozhodnutí vydáno. Rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace v takovém případě ministerstvo vydá do 7 týdnů od obdržení oznámení, které splňuje požadavky obsažené v § 76a odst. 1. Při ověření odborné kvalifikace se postupuje podle části první hlavy II zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací hostující osoby a způsobilostí, která je vyžadována v České republice, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, může ministerstvo po hostující osobě požadovat, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chyběj-

^{19b)} Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{19d)} Vyhláška č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání.

jících teoretických nebo praktických oblastí se prokazuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace, zejména rozdílovou zkouškou^{19a}). Požaduje-li ministerstvo po hostující osobě, aby prokázala znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní hostující osobě, aby tuto znalost prokázala ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky tuto zkoušku vyhodnotí a na základě jejího výsledku vydá rozhodnutí.

(6) Právo výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky hostující osobě vzniká dnem

- a) doručení sdělení ministerstva o upuštění od ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací poskytovatele služeb a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,
- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky podle odstavce 5, nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3, 4 nebo 5, pokud ministerstvo nepostupovalo v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání uchazeče.

(7) Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu zdravotnického povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle dílu 3 nebo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}).

Díl 3

Uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti k soustavnému výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky usazenými osobami

§ 77

Uznávání odborné kvalifikace

(1) Odborně způsobilý k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky je ten, komu byla uznána odborná kvalifikace. Vykonávat povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky na území České republiky může ten, jemuž byla uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost. O uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti rozhoduje ministerstvo.

(2) Odborná kvalifikace osob, které jsou v jiném členském státě způsobilé k výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky, se uznává

- a) na základě absolvování harmonizovaného vzdělávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu (dále jen „automatické uznávání odborné kvalifikace“),
- b) na základě nabytých práv, nebo
- c) podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}).

§ 78

Automatické uznávání odborné kvalifikace

(1) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, který je uveden v seznamu dokladů o dosažené kvalifikaci (odstavec 2) a který potvrzuje, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství.

(2) Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství (body V.2 a V.5 přílohy V směrnice 2005/36/ES) seznam dokladů o dosažené kvalifikaci (dále jen „seznam dokladů“), který obsahuje

- a) doklad o dosažené odborné kvalifikaci vydávaný na území daného členského státu, který opravňuje k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky,
- b) název orgánu nebo instituce členského státu, které doklad o dosažené kvalifikaci vydávají,
- c) označení odbornosti v zemi původu,
- d) datum, od kterého v daném členském státě odborná příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci splňuje minimální požadavky v souladu s příslušnými směrnici Evropských společenství (dále jen „referenční den“),
- e) popřípadě další podmínky, které musí doklad o dosažené kvalifikaci splňovat, aby mohl být uznán automaticky podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo automaticky uzná doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu, i když není uveden v seznamu dokladů (odstavec 2), pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že dotyčná osoba splnila minimální požadavky na odbornou přípravu v souladu s příslušnými směrnici Evropských společenství a že členský stát původu tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladům uvedeným v seznamu dokladů.

(4) Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se dokladům podle odstavců 2 a 3 na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

§ 78a

Uznávání odborné kvalifikace na základě nabytých práv

(1) Nabytým právem se rozumí právo k výkonu zdravotnického povolání v členském státě původu za stejných podmínek, jaké má držitel dokladů, které prokazují splnění minimálních požadavků v souladu s příslušným předpisem práva Evropských společenství, na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, byla-li odborná příprava vedoucí k vydání tohoto dokladu v členském státě původu zahájena před referenčním dnem uvedeným v seznamu dokladů, a to i když nesplňuje uvedené minimální požadavky.

(2) Pokud dále není uvedeno jinak, ministerstvo uzná doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že v tomto státě vykonával povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu stanovenou v odstavcích 3 až 8. Za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se těmito doklady na území České republiky přiznávají stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci vydávané v České republice.

(3) Povolání všeobecné sestry musí být vykonáváno po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení, pokud dále není stanoveno jinak, a musí zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizování a provádění ošetrovatelské péče poskytované pacientovi (výkon povolání bez odborného dohledu).

(4) Povolání porodní asistentky musí být vykonáváno po dobu nejméně 2 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení.

(5) Odstavce 3 a 4 se nepoužijí v případě polských dokladů. Uchazeč, který je držitelem polského dokladu o kvalifikaci všeobecné sestry, jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2004, pokud tato příprava nesplňuje minimální požadavky na přípravu všeobecných sester podle práva Evropského společenství^{19c)}, musí povolání všeobecné sestry vykonávat alespoň po dobu

a) 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let

předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu bakaláře ošetrovatelství (dyplom licencjata pielegniarstwa), nebo

b) 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu ošetrovatelky (dyplom pielegniarki) nebo diplomované ošetrovatelky (dyplom pielegniarki dyplomowanej) získaného na odborné zdravotnické škole po ukončeném středním vzdělání (postsekundárně).

Podmínky uvedené v písmenech a) a b) se nevyžadují v případě absolventů speciálního programu pro kariérní postup podle polského zvláštního právního předpisu (článek 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů, zveřejněného v Úředním věstníku Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885).

(6) Uchazeč, který je držitelem polského dokladu o kvalifikaci porodní asistentky, jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2004, pokud tato příprava nesplňuje minimální požadavky na přípravu porodních asistentek podle práva Evropských společenství¹⁾, musí povolání porodní asistentky vykonávat alespoň po dobu

a) 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu bakaláře porodní asistence (dyplom licencjata położnictwa), nebo

b) 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení v případě držitele diplomu porodní asistentky (dyplom położnej) získaného na odborné zdravotnické škole po ukončeném středním vzdělání (postsekundárně).

Podmínky uvedené v písmenech a) a b) se nevyžadují v případě absolventů speciálního programu pro kariérní postup podle polského zvláštního právního předpisu (článek 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů, zveřejněného v Úředním věstníku Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885).

(7) Uchazeč, který je držitelem rumunského dokladu o kvalifikaci všeobecné sestry (Certificat de competente profesionale de asistent medical generalist) nebo porodní asistentky (asistent medical obstetrica-ginecologie), jehož odborná příprava byla zahájena před 1. lednem 2007, pokud tato příprava nesplňuje minimální požadavky na přípravu všeobecných sester nebo

^{19c)} § 200 a násl. zákoníku práce.

porodních asistentek podle práva Evropských společenství¹), musí povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky vykonávat alespoň po dobu 5 po sobě následujících let v průběhu 7 let předcházejících dni vydání potvrzení.

(8) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na uchazeče, kteří jsou držiteli kvalifikace „feldšer“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, i když část jejich činnosti je shodná s činnostmi všeobecné sestry.

(9) Obdobně jako doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavce 1 se uznává doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který zanikl a jehož nástupnickým státem je členský stát původu, pokud zároveň s ním uchazeč předloží potvrzení vydané příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu o tom, že tomuto dokladu za účelem výkonu povolání všeobecné sestry a porodní asistentky přiznává stejné účinky jako dokladu uvedenému v odstavci 1. Potvrzení o tom, že se dokladu přiznávají stejné účinky, se nevyžaduje u dokladů vydaných na území Německé demokratické republiky.

(10) Československé doklady se považují za české.

§ 79

Zdravotní způsobilost

(1) Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky v členském státě původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, považuje ministerstvo za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění podmínky zdravotní způsobilosti stanovené tímto zákonem (§ 3 odst. 2).

§ 80

Bezúhonnost

(1) Pro prokázání podmínky bezúhonnosti (§ 3 odst. 3) se považuje za dostačující předložení výpisu z rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu; tento doklad nesmí být při předložení starší než 3 měsíce.

(2) Pokud členský stát původu doklad uvedený v odstavci 1 nevydává, může být tento doklad nahrazen místopřísežným nebo čestným prohlášením, které uchazeč učiní před příslušným orgánem členského státu

původu nebo notářem usazeným v členském státě původu.

§ 81

Řízení o uznávání odborné kvalifikace, řízení o uznávání jiné způsobilosti a řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče

(1) V řízení o uznávání odborné kvalifikace a v řízení o uznávání jiné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání se postupuje podle části první hlavy IV zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a}). Řízení probíhají samostatně nebo jako společné řízení.

(2) Je-li uchazeč, kterému se rozhodnutí vydává, způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, vydá mu ministerstvo současně s vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 i osvědčení (§ 67 odst. 3).

(3) Na základě rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace a rozhodnutí o uznání jiné způsobilosti ministerstvo vydá rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče.

§ 82

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo

- posouzením dokladu o jazykové zkoušce z českého nebo slovenského jazyka,
- posouzením vzdělání absolvovaného v českém nebo slovenském jazyce, nebo
- pohovorem; postup při ověření znalosti českého jazyka stanoví prováděcí právní předpis.

§ 83

Užívání označení odbornosti

Usazená osoba, které byla uznána odborná kvalifikace pro výkon zdravotnického povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky, je oprávněna užívat označení odbornosti podle § 5 nebo 6.

§ 84

Ustanovení § 73 až 83 se použijí pro státní příslušníky států Evropského hospodářského prostoru obdobně. Za státního příslušníka smluvního státu Evropského hospodářského prostoru se považuje státní příslušník podle Dohody o Evropském hospodářském

prostoru¹⁸⁾ a Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Švýcarskou konfederací o volném pohybu osob¹⁹⁾.

HLAVA VIII

UZNÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE JINÝCH OSOB NEŽ UCHAZEČŮ UVEDENÝCH V HLAVĚ VII

§ 85

(1) Podle této hlavy se postupuje při uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče osob, na které se nevztahuje hlava VII.

(2) Zdravotničtí pracovníci, kteří nejsou osobami vyjmenovanými v hlavě VII nebo nezískali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě, jsou způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(3) Uchazeči o aprobační zkoušku musí předložit ministerstvu osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo nostrifikaci vysvědčení vydaného zahraniční školou podle zvláštních právních předpisů²⁰⁾ (dále jen „nostrifikace“). Srovnání získané odborné způsobilosti u povolání, která na území České republiky vykonávají absolventi akreditovaných kvalifikačních kurzů, provádí ministerstvo.

(4) Jiní odborní pracovníci, kteří získali odbornou způsobilost způsobem neuvedeným v hlavě VII, jsou způsobilí vykonávat činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky na základě nostrifikace, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje zvláštní zkouškou.

(5) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává

ministr zdravotnictví. Na základě úspěšně vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, a to nejdéle do 240 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem podle odstavců 2 a 3. Je-li uchazeč, kterému se rozhodnutí vydává, způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, vydá mu ministerstvo současně s rozhodnutím o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání též osvědčení (hlava VI). Pokud se uchazeč omluví ministerstvu z účasti na kterékoliv části aprobační zkoušky, řízení se usnesením přeruší na dobu, než se uchazeč znovu přihlásí k aprobační zkoušce, nejdéle však na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se řízení zastaví. Pokud uchazeč nevyhoví v kterékoliv části aprobační zkoušky, ministerstvo rozhodnutím zamítne žádost o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče.

(6) Pokud osobám uvedeným v odstavci 1 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států, ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustí a vydá rozhodnutí do 90 dnů od předložení všech dokladů požadovaných ministerstvem. V případě posuzování odborné způsobilosti k výkonu povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky ministerstvo posoudí, zda uchazeč splňuje minimální požadavky podle právního předpisu upravujícího minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání^{19d)}. Pokud uchazeč tyto požadavky splňuje, ministerstvo uzná způsobilost k výkonu povolání automaticky podle hlavy VII. V ostatních případech ministerstvo při uznávání způsobilosti k výkonu povolání postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{19a)}.

§ 86

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice v jiném vyučovacím jazyce než českém jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání; na území České republiky mohou vykonávat povolání po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce provádí ministerstvo. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání.

²⁰⁾ Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.

Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří získali předcházející vzdělání v českém jazyce.

§ 87

zrušen

§ 88

Do dne počátku platnosti smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii platí pro státní příslušníky členských států ustanovení § 85 odst. 1 až 3.

§ 89

Ministerstvo může bez uznání způsobilosti podle § 85 vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání nebo činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze na základě tohoto rozhodnutí vykonávat, osobám uvedeným v § 85 odst. 2, pokud žadatel

- a) je pozván do České republiky organizační složkou státu, součástí organizační složky státu nebo právnickou osobou, vykonávajících činnost školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení^{19b)}, vysokou školou²⁾, výzkumnou institucí^{21a)} nebo akreditovaným zařízením podle tohoto zákona k předávání nebo nabývání odborných nebo praktických zkušeností,
- b) je pozván do České republiky zdravotnickým zařízením k provedení jednorázových výkonů, nebo
- c) hodlá absolvovat praktickou část aprobační zkoušky po složení prvních dvou částí aprobační zkoušky, a to na dobu stanovenou právním předpisem upravujícím podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky^{21b)}.

HLAVA IX

SPRÁVNÍ DELIKTY A SANKCE

§ 89a

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem vykonává a sankce za správní delikty ukládá ministerstvo.

(2) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání, akreditovaný kvalifikační kurz, praktické vyučování podle § 45 odst. 1 písm. d) nebo certifikovaný kurz v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. c) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- c) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. d) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání, doplňující odborné praxi nebo certifikovaném kurzu,
- d) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. e) neoznámí změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání, doplňující odborné praxe nebo certifikovaného kurzu,
- e) v rozporu s § 50 odst. 1 písm. f) neumožní vykonání praktické části atestační zkoušky, zkoušky k ověření způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu, aprobační zkoušky, rozdílové zkoušky nebo adaptačního období,
- f) v rozporu s § 50 odst. 2 nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání.

(3) Právnická nebo fyzická osoba se jako provozovatel akreditovaného zařízení s rezidenčním místem dopustí správního deliktu tím, že

- a) uskuteční specializační vzdělávání v rozporu s rozhodnutím o udělení akreditace,
- b) v rozporu s § 60d písm. c) se nepodrobí kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání,
- c) v rozporu s § 60d písm. d) nevede dokumentaci o specializačním vzdělávání,

^{21a)} Například zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů.

^{21b)} Vyhláška č. 394/2004 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.

- d) v rozporu s § 60d písm. e) nepředá ministerstvu, popřípadě pověřené organizaci, veškerou dokumentaci týkající se účastníků vzdělávání,
- e) v rozporu s § 60d písm. a) nezajistí rezidentovi řádné absolvování všech součástí specializačního programu,
- f) v rozporu s § 60d písm. b) nenahlásí změnu údajů uvedených v žádosti o dotaci na rezidenční místo,
- g) v rozporu s § 60d písm. f) nenahlásí datum zahájení a ukončení přerušení specializačního vzdělávání rezidenta.

(4) Za správní delikt se uloží pokuta

- a) od 5 000 do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d) a odstavce 3 písm. f) a g),
- b) od 10 000 do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) až c), e) a f) a odstavce 3 písm. a) až e).

(5) Při stanovení sankce se přihlédne k délce doby, po kterou porušování povinnosti trvalo, k okolnostem, za nichž k protiprávnímu jednání došlo a k následkům tohoto jednání.

(6) Řízení o uložení sankce lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se ministerstvo o porušení povinnosti dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu nelze uložit, byla-li za totéž jednání uložena pokuta podle jiných právních předpisů.

(8) Na řízení o správních deliktech se vztahuje správní řád.

(9) Pokutu vybírá ministerstvo a pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(10) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{21g)}.

HLAVA X

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 90

(1) Obory specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí, převedení specializací podle dřívějších právních předpisů na nové obory specializačního vzdělávání, označení odbornosti specialistů a výši

úhrady za atestační zkoušku, aprobační zkoušku a zkoušku k vydání osvědčení, stanoví vláda nařízením.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů a zkušební řád,
- b) složení a činnost zkušební komise pro aprobační zkoušky a zkušební řád pro aprobační zkoušky,
- c) kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků,
- d) v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- e) popis činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků,
- f) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku,
- g) průběh specializačního vzdělávání a postup při jeho přerušení nebo ukončení,
- h) postup při ověření znalosti českého jazyka,
- i) postup při vyhlášení výběrového řízení na rezidenční místo, průběh výběrového řízení na rezidenční místo a základní kritéria výběru rezidenta.

HLAVA XI

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 91

Společná ustanovení

(1) Účast členů na jednáních akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí zřizovaných ministerstvem, popřípadě pověřenou organizací, je jiným úkonem v obecném zájmu^{21c)}, při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti^{21d)}. Členům komise se posky-

^{21g)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

^{21c)} § 200 a násl. zákoníku práce.

^{21d)} Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

tuje úhrada cestovních náhrad podle zvláštního právního předpisu pro zaměstnance v pracovním poměru^{21e}).

(2) Atestační zkoušku, aprobační zkoušku a zkoušku k vydání osvědčení provádí ministerstvo, popřípadě pověřená organizace, za úhradu, kterou hradí uchazeč. Výši úhrady stanoví vláda nařízením. Pokud zkoušky podle věty první provádí pověřená organizace, je tato úhrada příjmem pověřené organizace^{21f}).

(3) Členové akreditační komise, atestačních, zkušebních a aprobačních komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu činnosti v uvedených komisích; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni.

(4) Tento zákon se vztahuje i na zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, kteří vykonávají zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v působnosti jiných resortů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

(5) Ženy, které získaly způsobilost zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka v oboru s profesním označením v mužském rodě, mohou používat profesní označení přechýlené.

(6) Názvy akreditovaných zdravotnických magisterských a bakalářských studijních oborů v rámci příslušného studijního programu, které uskutečňují vysoké školy, způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, která se jejich absolvováním získává, dobu platnosti akreditace a vysoké školy, které studijní obory uskutečňují, zveřejní vždy k 31. prosinci ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 91a

Odborná praxe

(1) Pro absolvování odborné praxe v akreditovaném zařízení v České republice lze dočasně přidělit zaměstnance k výkonu práce k jiné právnické nebo fyzické osobě (dále jen „jiná osoba“) na základě písemné smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem za podmínek stanovených v písemné smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a jinou osobou, nejdéle však na dobu potřebnou pro získání odborné nebo specializo-

vané způsobilosti, vědomostí a dovedností v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „stáž“).

(2) Smlouva zaměstnavatele se zaměstnancem o dočasném přidělení zaměstnance k jiné osobě na stáž obsahuje zejména

- a) název a sídlo jiné osoby, k níž se zaměstnanec přiděluje na stáž,
- b) místo výkonu stáže, den zahájení stáže, dobu, na kterou se stáž sjednává,
- c) určení školitele, který je zaměstnancem jiné osoby, oprávněného přidělovat zaměstnanci práci po dobu stáže a kontrolovat ji,
- d) podmínky jednostranného prohlášení zaměstnance i zaměstnavatele o ukončení stáže před uplynutím sjednané doby.

Jiná osoba nesmí vůči zaměstnanci činit právní úkony jménem zaměstnavatele.

(3) Smlouva zaměstnavatele s jinou osobou o dočasném přidělení zaměstnance na stáž obsahuje zejména:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, státní občanství, datum a místo narození a bydliště dočasně přiděleného zaměstnance,
- b) druh práce, kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec na stáži vykonávat; druh práce musí být v souladu se vzdělávacím programem,
- c) určení doby, po kterou bude dočasně přidělený zaměstnanec vykonávat stáž u jiné osoby,
- d) místo výkonu stáže,
- e) den nástupu dočasně přiděleného zaměstnance k výkonu stáže u jiné osoby.

(4) Zdravotní způsobilost k práci vykonávané v rámci stáže posuzuje a závodní preventivní péči po dobu stáže zaměstnanci poskytuje zařízení závodní preventivní péče jiné osoby.

§ 92

Vykonávat nelékařské zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče na území České republiky osobami, které nejsou způsobilé k výkonu tohoto povolání nebo k výkonu těchto činností podle tohoto zákona, a to i dočasně nebo příležitostně, je zakázáno. Zakázáno je rovněž užívání označení odbornosti osobami, které nejsou způsobilé

^{21e}) § 156 a násl. zákoníku práce.

^{21f}) § 53 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

k výkonu nelékařského zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle tohoto zákona²³⁾.

§ 93
zrušen

§ 94

(1) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující soustavný výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky v souladu s právními předpisy a osvědčení potvrzující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání.

(2) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost a která splňuje minimální požadavky na odbornou přípravu pro všeobecné sestry nebo porodní asistentky podle příslušného předpisu Evropského společenství¹⁾, osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost je rovnocenná odborné přípravě podle uvedeného předpisu.

(3) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou způsobilost, která nevyhovuje všem požadavkům na odbornou přípravu pro všeobecné sestry podle příslušného předpisu Evropského společenství¹⁾ a která dokládá úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před 1. květnem 2004, osvědčení potvrzující, že tento žadatel skutečně a v souladu s právními předpisy vykonával činnosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let předcházejících dni vydání osvědčení.

(4) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti všeobecné sestry nebo porodní asistentky, která hodlá vykonávat své povolání v některém z členských států a získala v České republice odbornou nebo specializovanou způsobilost, která neodpovídá současnému označení odbornosti zdravotnického povolání, osvědčení potvrzující, že tento žadatel získal v souladu s právními předpisy odbornou nebo specializovanou způsobilost pro výkon povolání všeobecné sestry nebo porodní asistentky a že jeho odborná způsobilost je považována za rovnocennou kvalifikacím a označením

odbornosti, které platí pro tato povolání v současné době.

(5) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že jeho dosažená úroveň kvalifikace je totožná s některou úrovní uvedenou podle příslušného předpisu Evropského společenství¹⁾. Věta první se použije pro osvědčení potvrzující získanou odbornou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání mimo povolání všeobecné sestry a porodní asistentky nebo pro osvědčení potvrzující získanou specializovanou způsobilost pro všechna zdravotnická povolání včetně specializací pro všeobecné sestry a porodní asistentky.

(6) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Osvědčení je platné po dobu 3 měsíců ode dne jeho vydání.

(7) Ministerstvo vydá na základě písemné žádosti zdravotnického pracovníka osvědčení potvrzující i jiné skutečnosti usnadňující volný pohyb osob v rámci členských států vyplývající z tohoto zákona nebo příslušného předpisu Evropského společenství.

(8) Osvědčení uvedená v odstavcích 1 až 7 ministerstvo vydá též na základě žádosti příslušného orgánu jiného členského státu.

§ 95

Ministerstvo informuje členský stát, v němž zdravotnický pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat odbornou činnost, o trestním nebo správním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání.

Přechodná ustanovení

§ 96

(1) Pokud zdravotnický pracovník získal odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle dřívějších právních předpisů způsobem neodpovídajícím tomuto zákonu, přízná mu ministerstvo způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona na základě jeho písemné žádosti.

(2) Pomaturitní specializační studium a speciální průprava, které zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci absolvovali podle dosavadních právních předpisů, se považují za specializační vzdělávání.

²³⁾ § 21 a 24 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona probíhá specializační vzdělávání podle dosavadních právních předpisů. Fyzické osoby zařazené do specializačního pomaturitního studia nebo speciální průpravy podle dosavadních právních předpisů ji dokončí podle těchto předpisů.

(3) Specializovanou způsobilost v oboru studia mají též absolventi studia na vyšších a středních zdravotnických školách v oboru diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro intenzivní péči, diplomovaná sestra pro psychiatrii, sestra pro psychiatrii nebo sestra pro intenzivní péči, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004; je-li studium kratší než 3 roky, je podmínkou získání specializované způsobilosti předchozí absolvování střední zdravotnické školy v oboru zdravotní sestra nebo dětská sestra nebo všeobecná sestra.

(4) Jiní odborní pracovníci, kteří složili specializační zkoušku (atestaci) do konce roku 2009 podle dosavadních právních předpisů, jsou považováni za zdravotnické pracovníky se specializovanou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu v příslušném oboru činnosti. Jiní odborní pracovníci, s výjimkou absolventů psychologie [§ 43 odst. 2 písm. a) bod 1], kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali povolání jiného odborného pracovníka nejméně 20 let, jsou považováni za zdravotnické pracovníky s odbornou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(5) Kurzy poskytující způsobilost k výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků na základě souhlasného stanoviska ministerstva podle dosavadních právních předpisů poskytují způsobilost k výkonu zdravotnického povolání do doby skončení pověření ministerstvem, nejdéle však do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není osvědčení podmínkou pro výkon povolání bez odborného dohledu.

(7) Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka, bezúhonnost a zdravotní způsobilost, bude vydáno osvědčení na období

- a) 6 let, pokud prokáží minimálně 3 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ a účast na celoživotním vzdělávání,
- b) 5 let, pokud prokáží minimálně 1 rok výkonu zdravotnického povolání z období posledních

6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo 2 let výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾,

c) 4 let v ostatních případech.

(8) Vzdělávací zařízení zabezpečující pomaturitní specializační studium nebo speciální průpravu podle dosavadních právních předpisů se do rozhodnutí ministerstva považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Index odbornosti, do kterého se zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o průběhu celoživotního vzdělávání a průběhu výkonu zdravotnického povolání, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

§ 97

(1) Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci bakalářských a magisterských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a bakalářských studijních programů pro přípravu porodních asistentek do 31. prosince 2003. Obsah a rozsah nových studijních programů musí odpovídat minimálním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství¹⁶⁾. Dnem udělení akreditace, nejpozději však ke dni 1. září 2004, pozbývá platnosti akreditace udělená dosavadním bakalářským studijním programům, nahrazeným novými bakalářskými studijními programy pro přípravu všeobecných sester a bakalářskými studijními programy pro přípravu porodních asistentek.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstvo posoudí stávající učební dokumenty studijních oborů středních zdravotnických škol a vyšších zdravotnických škol z hlediska jejich souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjistí-li Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nebo ministerstvo, že stávající učební dokumenty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, vydá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem nové učební dokumenty nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým ministerstvo vydalo souhlasné stanovisko, postupují školy od 1. září,

kteří následuje po jejich vydání, a to s účinností od prvního ročníku.

(3) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem vydá nové učební dokumenty studijního oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách, které budou v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým vydalo ministerstvo souhlasné stanovisko, postupují vyšší zdravotnické školy od 1. září 2004, a to s účinností od prvního ročníku. Dnem 1. září 2004 pozbývají platnosti stávající učební dokumenty studijních oborů diplomovaná všeobecná sestra, diplomovaná porodní asistentka, diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro psychiatrii, diplomovaná sestra pro intenzivní péči a všeobecná sestra, a to s účinností od prvního ročníku.

§ 98 až 101

Těmito ustanoveními
byly novelizovány jiné zákony.

ČÁST ŠESTÁ ÚČINNOST

§ 102

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení,

s výjimkou ustanovení hlavy VII, § 85 odst. 4 a 5, § 95 a 101, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

* * *

1. Zákon č. 125/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., a některé další zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. dubna 2005).

2. Zákon č. 111/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (15. května 2007).

3. Zákon č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony nabyl účinnosti dnem 1. července 2008.

4. Zákon č. 189/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2008).

Předseda vlády:

Ing. Topolánek v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2008 činí 5 000,- Kč, druhá záloha na rok 2008 činí 3 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Cartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 516 205 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.